

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69

General Discussion

(Debate Continued.)

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The discussion will conclude at 9-30 a.m., The Minister will commence his reply at 9-30 a.m.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಆರ್. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ (ಜಗಗಳೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, 1968-69ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಅಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ 11.98 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮರೆಮಾಚದೆ ದೇಶದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನೈರ್ವಹಿಕ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಗತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಕಳವಳ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವು ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನ್ನಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಕಳವಳ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವು ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಟ್ಟದ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು, ಮತ್ತು ಪೆನ್ಷನ್‌ದಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಒದಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

1969-70ರಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬರೀ ಆಶಾವಾದವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಸಾಧಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎನ್ನೆ ದಿವಸ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಫೋರ್ಪಡೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಫಾರ್ಮುಲಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮೂರನೆಯ ತ್ರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೇರಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಸಾಲದು. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 20 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ 6 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ 26 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಟಾಪ್‌ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಡಿಬೆಂಚರ್ ಸಾಲವನ್ನು ಎತ್ತುವುದರ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಮನವಿತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಮತ್ತು ರೂರಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಫಿಕೇಷನ್ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಟಾಪ್‌ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಅದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಆರ್. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ)

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಈರ್ಲ್ ಕ್ರಮವನ್ನೇನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಈರ್ಲ್ ವೆರೈಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಬೀಜ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳದ ಬೀಜ ಹಂಚತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರಣಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉಗ್ರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮುಖಾಂತರ ರೈತರಿಗೆ ಬಾವಿ ತೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬರೀ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಳ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಬ್ ಸಾಯಿರ್ ವಾಟರ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ತುಮಕೂರು, ಮತ್ತು ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸಬ್ ಸಾಯಿರ್ ವಾಟರ್ ಸರ್ವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಆಧುನಿಕ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ನಿಂದ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಇಂತಹ ಆಧುನಿಕ ಬೋರಿಂಗ್ ಮಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಆ ಮಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಬಾವಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ದರೂ ತೆಂಗು ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಂದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲೇವಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಶಾನುಭೋಗರು, ಪಟೇಲರು ಹೊಲ ಗಡ್ಡೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಎಕರೆವಾರು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಲೇವಿಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ವಂದಿ ರೈತರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಲೇವಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಾಗ, ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಿನ ತೆರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ಬಾಕಿ ನಿಂತಿರುವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ತೆಂಗಿನಿಂದ 15-20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬರುವವರು ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಬರ್ಚನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಸದಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸದಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ನಗರವಾಸಿಗಳ ಕಡೆ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ನಗರವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಆ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿವೃತ್ತ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ 20 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್‌ನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಒದಗಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಣದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಕ್ವಾಂಟಿಟಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 30 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಸೀಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ 30 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಸೀಟ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಸ್ತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮತ್ತು ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ರೋಡ್‌ಕೋಷಿಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದಂಥ ವಿಷಯ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಘು ಇರಿಗೇಷನ್‌ನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 9ರಿಂದ 10 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್‌ವರೆಗೆ ಲಾಭ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಮ್ಮೆ ತರುವಂಥ ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಲುಕ್ವಾನಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಲುಕ್ವಾನ್ ಆಗುತ್ತದೋ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಮನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜಾಭಿತ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆನೇಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸೊನ್ನೆ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವೊಂದೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಚಲ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಶೈತನ್ಯತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ (ಹಾಣಕಾಸಿನ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ನಡೆಸಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಅವರು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದೀ ಭರತಖಂಡದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಸಹ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಆಪನಂಬಿಕೆ ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಗಮನ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದುರಭಿಮಾನ ಇರಬಾರದು. ಆ ರೀತಿಯ ದುರಭಿಮಾನವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ. ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು, ಸ್ಕೂಲೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ನೆಪ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮುಂದೂಡಿ, ತಮ್ಮ ಕಡೆಯವರನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಮಹಾಚುನಾವಣೆಗಳು ಆಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಚುನಾವಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಂಗಡನೆ ಮಾಡುವುದು, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಹಾ ಮಾಡುವುದು, ಇಂತಹ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಿಚಾರಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪಂಚಾಯತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು; ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಲದು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ, 'ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ನಿಂಗೇಗೌಡ ಎಂದು ಇದ್ದರೆ, ಲಿಂಗೇಗೌಡ ಎಂದು ರುಜು ಮಾಡುತ್ತೀಯೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ 'ನೀನು ಹಿಂದೆ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದೆ, ಈಗ ರುಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಸೀಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಛಾರೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೊಸ್ಕರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಂಗಡನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಹರಿಜನರ ಸೀಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 23 'ಒಬರ್ಸ್' ಇರುವ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸೀಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಅರಾಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಇವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪಂಚಶೀಲಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಜನ, ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಹನೆಯಿಲ್ಲ. ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕ್ಯಾನ್ವರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಏನಾದರೂ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡದೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗೋಳೇಬಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದ ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಿತಿಗೆ ಯಾರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರ್ ಎಕ್ಸ್-ಅಫೀಸಿಯೋ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾವಿತ್ರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ತೀರ್ಮಾನ

ವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಜನರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಾರ್ಯಾಂಗದಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಂಗವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿರುವುದು. ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವಂಥ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆಯು ನೆಪದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ತಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ಆಪಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ನಣಿ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕೆಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಮನಸ್ಸು ಇವರಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದರಿಂದ ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಗಾದೆಯು ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ—ಬೆಕ್ಕು ಊರಿಗೆಯ್ಯಾ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ, ಆದರೆ ಅದು ಹೋಗಿ ಒರೆಯ ಮುಂದೆ ಉಚ್ಚೇಹೋಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಇವರು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಪದೇಶ ಏನೋ ಮಾಡ ಬಹುದು; ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರು ಎಲ್ಲಾ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಇವರು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಹೋಗುವಾಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಇವರು ಮಾಡಲಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಇವರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನ ಗಾಣಬಹುದು.

9-00 A.M.

ಇನ್ನು ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಒಬ್ಬ ನಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯನಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡದೆ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಇನಿಷಿಯೇಟಿವ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ, ನ್ಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಇಂದು ಹಾಳಾಗಿ ಸರಿಪರಿಸಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ ನಮ್ಮ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಣೆ, 20 ವರ್ಷದಿಂದ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲರಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಖಾತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬರು ಬಿ. ಆರ್. ಕೇನ್, Director General, FAF.

ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“We are at present in fact beginning to pay the full price for the relative lack of emphasis given to agriculture in the planning of developing countries over the recent decades.”

ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ನಮ್ಮನ್ನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಿರೇ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ನಷ್ಟ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದುವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಶೇಕಡಾ 80 ರಷ್ಟು ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಣಬೇಕು. ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಮುಖಂಡರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡದಿರುವುದೇ ಈ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು. ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಿ. ಎಂ. 480 ಯಿಂದ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ನಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೊರ ದೇಶದಿಂದ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರ್‌ಗಳು ಬಾರದೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ)

ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ತರಾ ಒಂದಕ್ಕೆ 0.26 ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಸಿರೋನಿನಲ್ಲಿ 1.5 ರಷ್ಟು ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ 0.35 ಇದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದರೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ಡಾಲರ್ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ 164.02 ಇದೆ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟಾರ್ಗೆ. ಸಿರೋನಿನಲ್ಲಿ 416.73 ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 90.23 ಇದೆ. ಇಸ್ರೇಲ್, ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ಜಪಾನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತರಾ ಒಂದಕ್ಕೆ 1.06 ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿ 1055.28 ಇದೆ. ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಾ 0.08 ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿ 1174.2 ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಿರೋನಾಗಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು? ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್, ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟಿಸೈಡ್ಸ್, ಸೋಲರೈಜ್ ಸೌಕರ್ಯ, ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸೌಕರ್ಯ, ಸುಧಾರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣಗಳು ಇದೇಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ಯೂಫೆಸರ್ ಸ್ಪಿಟ್ಸ್ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಮಾಹಿತಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವನಿಗಾಗಲಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ನವನವೀನವಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟಿಸೈಡ್ಸ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕೊಡುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಜನರು ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸುಳ್ಳು. ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ತನಗೆ ರಾಫವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಹ, ಅದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರತಕ್ಕದ್ದು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಗೊಬ್ಬರ, ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟಿಸೈಡ್ಸ್, ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡದಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ. ಮೊನ್ನೆ ಡಾ. ನಾಗನ ಗೌಡರು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರ ಅಮೇರಿಯಂ ಸರ್ವ್ಲೆಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ವೆಂದು ಆ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಮೇರಿಕ ದೇಶದ ಅನುಭವ. ಆ ಅನುಭವ ವನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ವಿಷಯ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುವಂತಹದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು. ಆದರೆ ಥೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಯಾರು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿನಾಯಿತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಥೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಭಯವಿದೆ. ಅದೇ ಭಯದಿಂದ ಸರಕಾರ ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರದಾರದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ನೀವು ಯಾವ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಹಾಕದೇ ಬಡರೈತರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಇದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೂಟನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೆಂಡದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಠಿಣ ಕೋಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬಿಳಿ ಕೋಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇ ಒಂದು ರೀತಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ನಡವಳಿಕೆಗಳೇ ಒಂದು ರೀತಿ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬೂಪಾಟಿಕೆ ಏಟ ಆದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಿ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದೊಳಗಾಗಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಪಾಪ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಪಾಪನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಅಪಮಾನಕರ ವಾದವು ಎಂದು ಯಾರೂ ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಳುವ ತತ್ವಗಳಲ್ಲೇ ನಿಮಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನಿಮಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಗೌರವ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪದವಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ತಮಗೆ ಪದವಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನೀವು ಹೇಳುವಂತಹ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ಶ್ರದ್ಧೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಆರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಹೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡುವುದು?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾಸ್ವಾಮಿ.—ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದೊಳಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಪ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಇಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಕುಡಿಯಲಿ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಗೌರವ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರೇ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಬಾವಿ ಇರಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರು ಒಂದೇ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇನಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬಾವಿ ಇರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಲ್ಲರೂ ಈಗ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳವರಿಗೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಪುಣ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಪಡೆಯಿರಿ ಮಹಾರಾಜರಾ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಒಂದೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳು ಇವುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾಸ್ವಾಮಿ.—ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಊರಿ ನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಏಕೆಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಸುಮಾರು ಐದು ಲಕ್ಷ ಒಟ್ಟುಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಡ್ಕಮಾಸ್ತಿಗೌಡ)

ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ, ಎಷ್ಟು ಬೀಜ ಹಂಚಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ರೆಕ್ಯಾಚಾರವಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ? ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ಕುಣಿಗರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ನುಮಾರು ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೀಜ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಒಂದು ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆ ಇರುವ ರೈತರಿಂದಲೂ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಇಷ್ಟು ಬೀಜವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ಗುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಇವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಾದರೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಯಾವ ರೆಕ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೀಜ ಹಾಕಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಬಿರೀ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೋ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಿರೀ ಮೋಸ ಮಾಡುವಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆದಳಿತ ಯಂತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ನು ಪಕ್ಷದ ಧೋರಣೆಯೇ ಕಾರಣ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ನು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಶಾಸಕರೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಸಮಾಧಾನ ಹಾಗೂ ಕ್ಷೋಭೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆದಳಿತದವರೇ ಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಈ ಆದಳಿತವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಮತ್ತು ಇದು ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ತಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಜನರೇ ದಂಗೆ ಎದ್ದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿತ ಆದಳಿತದಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ವರ್ತೂರು).—ಸ್ವಾಮೀ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಪುರ.—ಒಂಬತ್ತೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಕಾಲ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).—ನನ್ನ ಬೊಂದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರಿಡೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಟೈಂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಸ್ವಾಮೀ, ಇದುವರೆಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣತಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಕ್ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕ ಹಾಗೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳು ಇದರಲ್ಲಿವೆ. ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕದೇಯಿರುವಂತಹ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು. ಎರಡನೆಯದು ಸರಕಾರದ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು. ಇವೆರಡೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳು. ಸರಕಾರ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಅವರು ವಿನೇನೋ ಗರಾಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೇಳುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ನ್ಯಾಯವಾದವು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸರಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೇನೋ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಅನ್ನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಅವರು ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ

ಅಡಳಿತದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಫೈಸಲು ಮಾಡುವಾಗ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡದೇ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಫೈಸಲು ಆಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕಷ್ಟಗಳೇನು ಎಂದು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಟೀಗಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ ಇಲ್ಲ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ರೈತಾಪಿ ಜನರ, ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಂಡೀಷನ್ಸ್ ಇವೆ, ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಹಕ್ಕು ಇದೆ, ಇವರ ಕೂಗು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡವರ ಜೀವನ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆ. ಅವರ ಜೀವನ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಹೇಳುವಾಗ ತೆರಗೆ ಇಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ವರಮಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ತೆರೆಗೆ ಸಾಲ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿಚಾರ. ವರಮಾನ, ಸಾಲ ಇದನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ 20 ವರ್ಷಗಳ ರಾಜ್ಯ ಭಾರದಲ್ಲಿ ಬಡವ ಬಲ್ಲದ ಇವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅಂತಸ್ತು ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವರಮಾನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನಷ್ಟ ಎಷ್ಟು, ರಾಭ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೆಚ್ಚುತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಬಡವ ಬಲ್ಲದವರನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಇದು ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದು ನೀತಿಯ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಬಜೆಟ್ ಕುರಿತು ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರ. ಇಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಷ್ಟು ಕರೆಂಟ್ ರಿಜರ್ವ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಎರೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ರಿಟೈರ್ಮೆಂಟ್ ಚೀಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಚೇರಮನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಏತಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಬಾರದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೋನ್ ತೆಗೆಯುವುದರ ಮೇಲೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಮೌನದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಸಂಪನ್ಮಣ್ಣು ಹಾಕಲು ವರ್ಷಗಳು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕರೆಂಟ್ ಬೇಕಾದರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಸರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಸರಕಾರದ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ತೀರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಡ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಜ್ಞರು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪಾನ ನಿರೋಧ ವಿಚಾರ. ಪಾನ ನಿರೋಧ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎ.ವಿ.ಸಿ.ಸಿ., ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ, ಹೈ ಕಮಾಂಡ್ ಇವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡ ಬಹುದೇನು ? ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಇರತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅಡಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಇದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆ ಇದೆ. ಕುಡಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಚೆಂಪರನ್ ಕುಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ತೊಟ್ಟಲ ತೂಗುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮಗುವನ್ನು ಜಿಗುಟುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವವರು ಕುಡಿದು ಕುಡಿದು ಡಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಬೇಸತ್ತು ಇನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕು. ಅಂಥವರು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಡುವು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್)

ದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿ ಇರಬೇಕು. ಹೆಂಡದ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಆದಾಯ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಸಡೆನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಸಮಂಜಸ ತತ್ವವಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜನ್ಮ ಶತಾಬ್ದಿ ಉತ್ಸವ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾಸ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುವ ಆದಾಯವನ್ನು ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಂದಾನ್ವಯ ಹಾಕಿ ವಸೂಲಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸ ನಿರೋಧವನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ನಿರ್ಬಂಧ ಇರಬಹುದು. ಅದರ ಡೆಮಾ ಕ್ರಸಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಪಾಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಒಟ್ಟು ಕೊಡುವಾಗ ಪಕ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಒಟ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾಸ ನಿರೋಧ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ನೀತಿ. ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಫ್ರೊಹಿಟಷನ್ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು ಸರಕಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಏನು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಪಾಸ ನಿರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗೌರವ ಉಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೀಗೆ, 16 ಜನ ಹಾಗೆ ಎನ್ನುವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಇರುವುದು ಏಕೆ, ರಾಜೀನಾಮೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಸಿಮಿಲಿಟು ದಿ ರಾಜಿಕರ್ ಎಂಡ್ ಟು ಗ್ರಾಮಾಟಿಕರ್ ಕನ್ ಕ್ಲೂಷನ್ ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅರ್ಥ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಲ್ಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನೀತಿಯ ವಿಚಾರ. ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

9-30 A.M.

ನಿನ್ನೆ ಹಳೆಯ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ 'ಜನ ಮೆಟ್ಟಲ ಕಣಿ ಮಗಳೇ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಅಹುದಾದರಹುದೆನ್ನಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಿ.

ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ಕೂಗು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೀಕರಣವೆಂದರೆ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ! ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹಾಕಿ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ, ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಗರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಸುವುದೇ? ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲವೆ. ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿಲ್ಲದೆ, ಕೂಲಿಕಾರರ ಬವಣಿ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದುವೇ ರಾಜಕೀಯ! ಯಾವ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಏಕೀಕರಣವೆಂದರೆ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಇರುವ ಕಡೆ, ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ಇರುವ ಕಡೆ, ಗ್ಯಾಮಾಂತರದ ಕಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಏಕೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಗರಗಳು ಬೆಳೆಯದೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಿರುವ ನವಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. The purpose of having some kind of rationalising is to protect the weaker section, the vulnerable section ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಹಾಯ ಆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹರಿಜನರ ಪೆಲಿಗೇರ್ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಮೂಗಿಗೆ ತಾಪ್ತ ಸವರಿದ ಹಾಗೆ, ಏನೋ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಕರ್ಯಾಣ ಇರಬಯಿಲ್ಲ ಅಗತ್ಯ

ಪ್ರಗತಿ ಬಗ್ಗೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಡಿ. ಸಿ. ಬಿ. ತಯಾರು ಮಾಡುವಂತೆ periodical review of progress ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುವುದೇ ಕಡಮೆ ದುಡ್ಡು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪೂರ್ಣ ಉಪಯೋಗವಾಗದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದರೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಮನಸ್ಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. Welfare Department is more an employment department and not a welfare department. ಎನ್ನುವ ತರಹ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ದನೆ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಹದಿನಾರು ಕೋಲು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಮಂದ ದನೆ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಲು ಸಾಕು. ಆದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಬದಲಾಗಿ ಸರ್ವಿಸ್ ಸ್ಟೆಡ್ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾ ಭಾವನೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾವನೆ ಸರಿಲ್ಲ. ಆ ಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದವರೇ ಇತರರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಬಾವಿಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವೊತ್ತು ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಬೇಡ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಇರಲು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೇಂದ್ರ ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಇಂದು ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಹರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಎರಡು ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ನಾ ಚಿಕಿಗೇಡಿನ ವಿಷಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥವೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ.

ಬಿ. ಎ. ಎಸ್. ಚೈರಮನ್: ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಕಳೆದರು. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು.

ಹದಿನೇಳು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿರುಗಮುರುಗು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು.

ಎಂ. ಸಿ. ಅರ್. ಪಿ ಸ್ವೀಂ ಎಂದು ಮಾಡಿ, 20 ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿವೆಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ಹಣ ಕೊಳೆಯುತ್ತ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಏನೂ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಏನೂ ಪ್ರಗತಿ ಆಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರಕಾರಿ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇರಿ. ಪುಸ್ತಕ, ಬಟ್ಟೆ, ಫೀಸ್, ಒಂದನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬರ ಊಟ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಂದುರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಘನತೆ ಉಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಂದು ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮೆರಿಸ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಮೂಗಿಗೆ ತಪ್ಪು ಸವರಿದಂತೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವುಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕರ ಮಧ್ಯೆ ಹರಿಜನರು ಬಾಳ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುತರಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ದೃವವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವೆಂಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯ. ಹರಿಜನರು ಬೇರೆ ನಾಗರಿಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. Ambedkar is not only a Mysore figure not only an Indian figure; he is a world figure. ಕೆಲವೇ ನ್ಯಾಯ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್)

ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಗೌರವ ತೋರಿಸಿದಂತೆ. The spirit of administration in regard to the progress of Harijans is not satisfactory. ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಆಫ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕ್ರಿಯೇಟಿವ್ ಆಗಬೇಕು. ದಿವಾನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಎನ್‌ಟ್ರಾಂಗಲ್ ಆಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಇಡೀ ಸರ್ಕಾರವೇ ಏನೋ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗಬದ್ಧವಾದ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಕಡೆ ಮುನ್ನೇ ಗೌಡರು, ಈ ಕಡೆ ಬಸಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಈಕ್ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹರಿಜನರ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ನಫರ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ದಿವಾನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ, ಆಗ ಒಂದು ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಇತ್ತು, ರೂಲ್ ಆಫ್ ರಾ ಇತ್ತು, ಒಂದು ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆ ಇತ್ತು. ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೋಗಿಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹೋದಾಗ ಅವರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಭರಣವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಭಯ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಎರ್ರಾ ಕಡೆಯೂ ಇತ್ತು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚಾರ್ಚಿಂಗ್‌ರವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಅವರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸರಕಾರ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಹೆಸರು ಪಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು, ಜನರಿಗೆ ಭಯವಿತ್ತು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಹಕ್ಕುಭಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. The rights of the minorities, the rights of the very poor people, the rights of scheduled castes, are simply neglected as it were.

We have to face ugly days which are not creditable to the values of democracy.

Thank you.

† ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅವರದೇ ಆದ ಫೋರಲಿಯಿಂದ ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಸುಮಾರು 11 ಕೋಟಿ 98 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ವರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗುಜರಾತು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಬರುವ ಆದಾಯ 194.74 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ವೆಚ್ಚ 182.76 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವ ಸಾಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ವಂತಿ ಗೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದಿರುವ 342.80 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕು ಇದರಮೇಲೆ ನಾವು ಇದು ಯಾವರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಖೋತಾ ಇರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಔದ್ಯೋಗಿಕಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೊರತೆ ನೀಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದು ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಗೊಬ್ಬರ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಂಚಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತರಬೇತು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಪುಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು, ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಮುಂತಾದ ವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ದೊರೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಖಾತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು, ಬೆಳೆಯುವ ವವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ಪ್ಯಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಭೂಮಿ ಮೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗ ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ರಾಯಕ್ಕಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೀಳು ಬಿಡದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ

ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ತೆಗೆಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಿಕ್ಕದೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯುವುದೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು.

ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಜನರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದರೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ಬೇಕಾಗುವ ಭೂಮಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೇನು ಸಹಾಯಮಾಡಲಾಗಿದೆ? ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೊದಗಿಸದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಏನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಮುಂದಾದರೂ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಿದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಕೊಡುವ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆ ಇದೆ. 90 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೆ 18 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟು 90 ರಿಂದ 109 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ 90 ರಿಂದ 109ರವರೆಗೆ ಬರುವವರಿಗೇನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು? ಅವರಿಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ 149 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೆ 21 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು 3 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 90 ರಿಂದ 109 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭತ್ಯೆ ಪ್ರಿಂಟುಮಾಡುವಾಗ ದೋಷದಿಂದ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೇ, ಹೀಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳದ ವಿಚಾರ ಪೇಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಬಂದ ನಂತರ ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಕ್ಲಾರ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ಬಾವಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ 10-11 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಬದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ 5 ತಾಲ್ಲೂಕು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ 2 ತಾಲ್ಲೂಕು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ 3 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಉಳಿದ ಕಡೆ ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ರದ್ದುಮಾಡಿದರೆ ಈಗಿರುವ 11 ಕೋಟಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ 3 ಕೋಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು.

ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾಕಡೆ ಖೂನಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಡಳಿತದ ಅದಕ್ಷತೆ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲದಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಆನ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದನೀಯ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† SRI S. R. BOMMAI (Kundgol).—Mr. Speaker, Sir, at the outset I want to comment that the present budget is a no man's budget which is neither helpful to the agriculturists nor to the labourers nor to the merchants. Therefore, it is a no man's budget. As I have already said, it is only a jugglery of statistics and of facts and figures. Only figures have been given and it has been said that there is increase in

(SRI S. R. BOMMAI)

the standard of life of the common man. In fact, if we go and look to the conditions of the common man, in spite of the increases in pay and D.A. the price of all the necessities of life have gone up very high and the standard of life of the common man has not increased.

Coming to the industrial policy of the State, most of the licences that have been issued in the State during the second and third five year plans have not materialised. They have been given in favour of such persons who are either related to or in the good books of the Government. They have neither the financial capacities nor the necessary equipment. Hence, most of the licences have not at all materialised and industrialisation has lagged behind. To quote one instance, I would say that the Kirloskar applied for acquisition of land in Hubli. It took about five years for the State Government to acquire the land and by that time they lost two foreign collaborations. This is the way in which the department is behaving. Generally when an application is made to the Industries Department, no reply is given; no financial aid or technical aid is given by the department. I do not know why the head of the Industries Department is kept in that department for the last nine years in spite of number of allegations against him. I do not know what is the intention of the Government in keeping him there.

Coming to the educational policy of the Government, I welcome the policy declared by the Education Minister to have uniform text-books throughout the State for all the standards. As far as I know, the nationalised text books do not reach the students at all even after the term is over. In Dharwar District even till today the text books prescribed by Government are not at all useful to the students as there are only two months for the examination. If this is the way in which textbooks are supplied by the Government, I doubt the capacity of the State Government to nationalise all the text books. Therefore, I would advise them to go slow in this matter and to take the help of the publishers in implementing the text book policy.

Speaking about education itself, post-graduate courses were prescribed in the Dharwar Agricultural College in the month of June. Applications were called for and a number of students have applied. About 50 students have applied but even till today the classes have not been started. What is the fate of the students and one year is lost to them. One year in a student's career counts much. I complained to the Agricultural Minister. I have asked a question; it is not answered. I have moved a calling-attention motion but no answer has been given by the Government. We have complained a number of times but the State Government is not taking any action in this matter.

Similarly, in Medical Education also, a number of posts of Professors in the Hubli Medical College are not filled for the last eight months. Professors from Bangalore were transferred but they never joined because they do not want to go from Bangalore to Hubli. Alternative arrangements should have been made by the Government but they have not been made. There are no Professors and the examinations are fast approaching. If this is the way in which education of the students is tackled in the State, I am sorry we are not at all progressing.

I have talked a number of times about the K. M. C. Medical College. This is one more instance of the negligence of the affairs of the Medical College in our State by the Government. An injured person was sent by the police for treatment to the K. M. C. College. He died in the hospital. Without handing over the dead body to the police, it was buried. The police were kept in the dark about the dead body for one week. After one week, with the permission of the District Magistrate, the body was found. I want to inform the House that this case was acquitted only on that ground. Strictures were passed against the authorities of the Medical College and Government has not at all taken any action in this matter, in spite of judicial strictures. There are a number of instances of judicial strictures which the State Government is not at all taking notice of.

About corruption, I was very much pleased when the Chief Minister offered himself to make an enquiry if specific instances are given to him. A number of specific instances are there. To quote one, there were allegations against the Ex-Transport Minister Sri Devaraj Urs made by his relatives and they had appeared in the Press also and in spite of those allegations, a Congress ticket was given to him and no enquiry has been made. This House does not know what has happened.

Then, about the Khadi Board also the Chief Minister had assured that he would make an enquiry. What happened to that enquiry? He has not placed any report on the Table of the House.

Then, about Co-operation, I would only give one instance. In Kundgol the A. P. M. C. was nominated. Election was held and the elected body came into existence in 1967 but three and a half years have elapsed and yet no election of the Chairman has taken place. I have complained to the concerned authority and the Minister and even then till today the election of the Chairman has not been held. There is no stay order from any court. The only thing is that it has been held up by Congressmen. I approached the Chief Marketing Officer, the Secretary and also the Minister and requested him to publish the gazette notification. It has not been published for a long time and because of the non-publication of the notification no election of the Chairman is taking place. Is it the democratic way of doing things? I can quote a number of such instances.

(SRI S. R. BOMMAI)

I welcome the fact that no tax is proposed in the budget and I also congratulate the Government for giving the Central D. A. to the State N. G. Os.

With these observations, I thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಕೊನೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದ್ದರೂ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪುಕಾರು ಬಂದಿದ್ದ ರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೆಕಾರ್ಡ್ ತರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಉಮೇದುವಾರರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಅನುಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಅವರಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೇ ಕೆಲವರು ಆ ಬಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಆಮೂರಾಗ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸರಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕರಪತ್ರವನ್ನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಪಾದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ 6-7 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನವು. ಅಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು.....

10-00 A.M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ತಾವು ಏನನ್ನು ತಪಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದು? ಹೇಗೆ ತಪಾಸೆ ಮಾಡಿದಿರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಡರುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ದಿನವೂ ಬರೆಯ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲ—ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ಒಂದು ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಬಾಡಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಏತಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಬಾರದು?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಯಾವ ಅನುಮಾನವನ್ನೂ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅಂಥ ತಪ್ಪಿರುಗಳೇನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ತಾವು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದಿರಿ. ನಾವು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಆದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರು ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ತಾವು ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ನೀವು ಮೊಗುಂ ಆಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನೀವು ಇಂಥವರು ಇಂಥ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಡಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಾವು ಈಗಾಗರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಿಗೆ ಆ ಆಪಾದನೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅವರು ಆಗಲೇ ಅವೆಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು ಆಪಾದನೆಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅವನ್ನು ಅವರು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಯಾರು ಆ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆ ಅರಿತಿ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ತಿಳಿಸಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಾನೇ ಆ ಆಪಾದನೆಯ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆದು ರುಜುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ವನು. ನನಗೇನೂ ಹಾಗೆ ಅವರಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬರೆದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ತಮಗೆ ಹಾಗೂ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ತಿಂದರು ಎಂತ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹಾಗೆ ಬರೆದುಕೊಡಿ ಅದನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಆ ಯಾವ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ (ರಾಯಚೂರು).—ತಾವು ಆ ಐ.ಐ.ಸಿ.ಸಿ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮೇಲೆ ಆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸರಾಯಿಕೋ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಆ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದ್ದೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ 3 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಎಕ್ಸ್‌ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಆ ವಿಚಾರ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವರ್ಷದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾ ಪರದಿಗಾರರೂ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಯಾರು ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ವಿಶೇಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಂಥ ಅವಕಾಶ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲೇ ಅಥವಾ ವಿಪಾದವಾಗಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಡತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದಲೂ ಏನು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೋ—ಯಾವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವು ಅಷ್ಟು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಟೀಕೆಗಳಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ಆ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹೊರಗಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಒಂದು ತಂತ್ರದ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳೆಂದೂ, ಒಂದು ಜಂಜಾಟದ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳೆಂದೂ ಮತ್ತು ಇದೊಂದು ಹಾವಾಡಿದ ಗಮನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವೆಂದರೆ ಅದೇನು ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕೃತ್ರಿಮ ಚಿತ್ರವಲ್ಲ, ಅಂಥ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಯಾರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಲ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ತರೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಈ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿ ವಹಿಸಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಇದು ಒಂದು ಅನಿರಿಯಲಿಸ್ತಿಕ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಎಂಬುದಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಒಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅವರು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ ದರೋ ಆದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇದು ಮೂರನೆಯ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ 1966-67 ಮತ್ತು 1967-68ರ ಎರಡು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಾನಾಗಲೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟರತಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಅನೇರಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಅಥವಾ ಅವಾಸ್ತವವಾದ್ದು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದೆರಡು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದಂಥ ಎರಡು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸ್ತವವಾದುದು ದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಆ ಆಧಾರ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದಂಥ ಭಾಷಣದ ಪುಟ 27-28 ಮತ್ತು 33 ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ. 66-67ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿದಂಥ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 5 ಕೋಟಿ 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸರ್ಪಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿಖರವಾದಂಥ ರೆಕ್ಕೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ 4 ಕೋಟಿ 96 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯ ಆ ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕೇವಲ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಸುಮಾರು 170-180 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಥವಾ ಮುಂಗಡಪತ್ರವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಾರ ಸರ್ವಿಸ್‌ಕೇಟ್ ಇದರ ಮುಂದೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 67-68ನೇ ಸಾಲಿನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ಪಸ್ 8 ಕೋಟಿ 59 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ಆಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ರೆಕ್ಕೆಪತ್ರಗಳು ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ನಾರ್ಯರು ತಿಂಗಳುಗಳು ಬೇಕು. ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿತವಾದಂಥ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಂದುದರ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿತ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ 10 ಕೋಟಿ 86 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ಹೇಗೆ? ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣವಾದಮೇಲೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ನಿಗೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ನಾವು ಈಗ ಮಧ್ಯೆ ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ನಾನು ಈಗ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಬಹುಶಃ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್‌ಗಳಾಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ತರಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಲಿ ಬಂದರೆ ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಎರಡು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ. ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಅಂದಾಜು. ಉತ್ಪನ್ನ ಇಂತಿಂಥ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬರಬಹುದು ಮತ್ತು ಬರ್ಚ್ ಇಂತಿಂಥ ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು. ಈಗ ಏನೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದಂಥ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಡುವಂಥಾದ್ದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ಪೇರಿಯೇಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಮೇಲೆ ಆ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ರಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಅಥವಾ ಅನೇರಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಎಂಬುದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ನೈಜಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ, ಅವರ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತರಹೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಆ ಮೂರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂಥ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ತಿಳಿಯುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಚಯವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ

ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿವರವಾದಂಥ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಈ ಸಾರಿ ಒದಗಿಸಿದಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಸಲ ಬಡ್ವೆಟ್ ಭಾಷಣದ ಹೊರತಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಂದರೆ Brief Report on the economy of the Mysore State ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಗೂ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಖಾತೆಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದಂಥ ವರದಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾವು ಹಂಚಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ನನಗಿದೆ. ಅದು ಅನಾಲಿಸಿಸ್ ಆಫ್ ಬಡ್ವೆಟ್ ಎಂಬುದು. ಈಗ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೇ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಿರಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂಥ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಒಕ್ಕಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಾಗ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೋ ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ರಾಜ್ಯ ದಿನೇದಿನೇ ಅಥೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಮುಂದು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಬಿಡ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗೆ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಲೀ ಈಗ ಯಾವುದೇ ತರಹದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿವರವಾದಂಥ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದಂಥ ಚರ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿದಂಥ ಕೆಲವೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪರಿಮಿತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಒಂದು ದೇಶ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಳತೆ ಕೋಲು ಇದೆ. ಆ ಆಳತೆ ಕೋಲು ರಾಜ್ಯದ ಅಥವಾ ಆ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಕಂ ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ಈಗ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ, ತರಾ ಇನ್‌ಕಂ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ಇನ್‌ಕಂ ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟಾಗಿದೆ, ಅದೂ ಒಂದು ಆಳತೆ ಕೋಲು. ಈ ಆಳತೆ ಕೋಲು ಸರಿಯುಲ್ಲ ಎಂದು ಪಾದ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದ ಆಳತೆ ಕೋಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವಂಥಾದ್ದು ಆಳತೆ ಕೋಲು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಡ್ವೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಿಸಿದಂತಹ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥಾ ಧ್ವನಿ ನಾನು ತಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು 1964-65 ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ, ನಂತರ ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತುಲನೆಗೆ 10 ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 1956-57 ರಿಂದ 1964-65 ರ ವರೆಗೆ 8 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯವಿಟ್ಟು ಆಳೆಯಬೇಕು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಕಂ 1956-57 ರಲ್ಲಿ 11,310 ಕೋಟಿ. ಎಂದರೆ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ 283.3 ರೂಪಾಯಿಗಳು. 1964-65 ರಲ್ಲಿ 421.5 ರೂಪಾಯಿ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಆಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ವೃದ್ಧಿ ನುಮಾರು 48.8 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ನಷ್ಟು. ಈಗ ಸರಾಸರಿ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿವರ್ಷದ ಉತ್ಪನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಉತ್ಪನ್ನ 9.61 ಆದರೆ, ಸ್ಟೇಟ್ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪನ್ನ 12.03. ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಉತ್ಪನ್ನ ಒಟ್ಟು ವೃದ್ಧಿ 48 ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಒಟ್ಟು ವೃದ್ಧಿ 68.5. ಇದು ಏನಾದರೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವನತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಂತೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ 48.8 ಇತ್ತು. ಒಟ್ಟು 5,520 ಕೋಟಿ ಇತ್ತು. ಅದು

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

10,170 ಕೋಟಿ ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ 86 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 232 ಕೋಟಿ ಇದ್ದದ್ದು 391 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ 68 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 186 ಕೋಟಿ ಇದ್ದದ್ದು 393 ಕೋಟಿ ಆಗಿದೆ. 102 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೆ. ಇವೊತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮದ್ದಿಲ್ಲದ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಅಗಬೇಕಾದ್ದು ಎಷ್ಟೋ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಗಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಲ್ಪ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅಗಿರತಕ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಯಲ್ಲಿ ಅದಂತಹ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅದಂಥಾದ್ದು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಿ ಕೂಡದು. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದ ಎರಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ತರೆಯಮೇಲೆ ಇದ್ದಂತಹ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದ ಎರಪ್ಪನವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತೊಕುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು. ಆದರೆ ಈ ಸಲ ಅದು ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲೂ ಬೆಳಕಿನಂತ ಬಿಸಿಮೇ ಹಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಮೋರ್ ಹೀಟ್ ಡ್ಯಾನ್ ಲೈಟ್ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈಗ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಆದರೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದೂ ತಪ್ಪು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಥೆ ಅದು ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯವಾಗಲೀ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು, ಅರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸ್ವಯಂ ಚಾಲಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಯಂ ಪೂರ್ಣವಾದಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದು ಅವಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ರೈತರಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರನ್ನು ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಣ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನೀರಾವರಿಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಅವರು ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಅಗಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶ ವನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತವಾದ ಬಂಡವಾಳ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ತಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ದರೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಪರಾಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸಲ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಪುನಃ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟು ಸಾಲ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ, ಆ ಒಟ್ಟು ಸಾಲಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ತಿ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಬಳುವಳಿ ಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದ ಎರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದ ಎರಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ನಾನು ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಾವು 342 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 342 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲದ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರಾವಣಿಯಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಲ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮರಿಮಕ್ಕಳು ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೊರಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

10-30 A.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.- ಹಿಂದಿನವರು ಸಾಲ ಮಾಡದೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಅರೋಪ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದೂ ಹುರುಳ್ಳು. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಈ ಒಂದು ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಹ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ತುಂಗ ಭದ್ರಾ, ಭದ್ರಾ, ಘಟಪ್ರಭಾ, ಮಲಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆಗಳಾಗಿವೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ವರಮಾನವನ್ನೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮರೆಯಬಾರದು. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧ ಎರಪ್ಪನವರು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಪುನಃ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿವರು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು. ತತ್ಪಕ್ಷ: ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ, ಸಾಲದ್ದು ಆಗಲಿ, ಸ್ವತ್ತಿನದ್ದು ಆಗಲಿ, ಈ ಮನೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು 400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಜಲ್ಯೂಷನ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ಧ ಎರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ನೋಡೋಣ, ನಾಲ್ಕನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಂಚಿನ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೈತವಾದಂಥ ಆಸ್ತಿ ಎಷ್ಟು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೆಷ್ಟು ಮತ್ತು ಹೊರಗಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಸಹಾಯವನ್ನು ತರಬೇಕು, ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಮೊದಲೇ ಊಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಂದ, ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸಂಕೋಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಭಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ಆತಂಕವನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಲ ತರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು, ಒಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ವಾದ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂತು. ಅದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ಧ ಎರಪ್ಪನವರಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರ ಬಾಯಿಂದ ಬಂತು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಮಾತು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಸದಸ್ಯರು ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ಹೊತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಕುಂಭಿತವಾದರೆ ಹೊರಬೇಕಾದವರು ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರಗಳೆಂದರೆ, ಭೂಕಡಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯ ಹೊಸ ಕರವನ್ನೂ ಹಾಕಬೇಡಿ, ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಎನ್.ಟಿ.ಒ.ಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಿ, ಅಷ್ಟರ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬದಲು 50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಎಂದು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅದನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಮಾನ್ಯ ನಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ಸಹ ಕಾಮೆಂಟ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ: ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಗುನ್ನತಮಟ್ಟಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯಿತು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿಲ್ಲ, ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಮತ್ತು ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಇವರಡರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು, ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಧಿವೀರಪ್ಪನವರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದು ಇಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಇದೆಯೋ ಅದು ಮುಂದೆ ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಪ್ಲಾನ್, ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಮಾತು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರಿನಲ್ಲಿ ನಾನ್‌ಪ್ರೊಡಕ್ಟಿವ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಕಡಿಮೆ ಇರಬೇಕು. ಅದರ ನಾನ್‌ಪ್ರೊಡಕ್ಟಿವ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಕೂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಆನೇಕ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದಂತಹ ಅಡಚಣೆಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಇಂದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕೋರ್ಟಿನ ಕಟ್ಟಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಯಾವುದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟು ಇಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲ ಆಗರೇಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ನಾನ್‌ಪ್ರೊಡಕ್ಟಿವ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ; ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗರೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೂಡ ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಅಪರಿಹಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬರುವ ವರ್ಷ ಕೂಡ ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಅದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರ ಸಹಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು. 1951-52ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ, ಪ್ಲಾನ್ ಮತ್ತು ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ ಎರಡಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸಿ, ತರಾ 17.9 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂದು 15 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ತರಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು 65.6 ರೂಪಾಯಿ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿವರ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಬಹುದು—ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೇ ಹೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಒಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಒಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಬರುವ ವರ್ಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಈ ವರ್ಷದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಮೊತ್ತ 60.25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬರುವ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತಾದ ಯೋಜನೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಧೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರಣ, ನಾವು ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದಾಗಲೇರಾ, ಯಾವ ಒಂದು ಚಿಂತೆಯೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಧಾರಗೊಳಿಸುವಂಥದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರೂಪೋಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಬರುವ ವರ್ಷ ಯಾವ ಒಂದು ಮಟ್ಟದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಇರುತ್ತದೋ, ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ಈ ವರ್ಷ ಯಾವ ಒಂದು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದೇ ಮೊತ್ತದ ಯೋಜನೆ ಆಗತಕ್ಕಂತದ್ದೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇದರ ಮಹತ್ವವಿಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಅಂಕಿನಂಪೈಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ,

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಂದರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗುಜರಾತ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಈ ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯು ಈ ವರ್ಷದಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 61 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇದ್ದರೆ, ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 53 ಕೋಟಿ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 69 ಕೋಟಿ, ಇದ್ದರೆ ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 56 ಕೋಟಿ. ಅಸ್ಸಾಂನಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 30 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ, ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 29 ಕೋಟಿ. ಗುಜರಾಥಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 70 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 79 ಕೋಟಿ. ಹರಿಯಾಣದಲ್ಲಿ 24 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ, ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 21 ಕೋಟಿ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ 43 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ, ಬರುವ ವರ್ಷ ಅಷ್ಟೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 77 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ, ಬರುವ ವರ್ಷ 66 ಕೋಟಿ. ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 60 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ ಬರುವ ವರ್ಷ 57 ಕೋಟಿ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಷ್ಟೇ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಒರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ 46 ಕೋಟಿ ಇದ್ದದ್ದು ಬರುವ ವರ್ಷ 35 ಕೋಟಿ, ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ 42 ಕೋಟಿ ಇದ್ದದ್ದು ಬರುವ ವರ್ಷ 29 ಕೋಟಿ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 155 ಕೋಟಿ ಇದ್ದದ್ದು ಬರುವ ವರ್ಷ 140 ಕೋಟಿ. ಇದರಿಂದೇನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದನೇದು. ಎರಡನೇದು, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವುದೇ ಒಂದು ಕೆಮ್ಮೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಈ ವಾತನುಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಗತಕ್ಕ ಸಾಲದ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಿಸೋರ್ಸ್‌ಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಅಪ್ರಕೃತವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದು ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿರುವಂತಹ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಂದರೆ, ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಆಯುಷ್ಯಯುಧ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೇವೆನ್ಯೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಮತ್ತು ಇನ್‌ಕಂ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯದಿಂದ ಎಂದರೆ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಎಷ್ಟು ವೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದರ ಭಾಗ ಸಲ್ಲಬೇಕು ಅದನ್ನು ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಅದಹಾಕ್ ಬೇಸಿಕ್ ಮೇಲೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಒಂದು ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಿಸಿರಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಡವಾದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಗತಿಸಿಹೋಯಿತು ಎಂದು ಕಳೆದ ಸಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಈ ಒಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಟರ್ಮ್ಸ್ ಅಪ್ ರೆಕ್ಷರನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿ ಓದುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಅಂಶವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು :

“The problem of unauthorised overdrafts of certain States with the Reserve Bank and the procedure to be observed for avoiding such overdrafts.”

ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ ಇದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ :

“(i) The revenue resources of these States for the five years ending with financial year 1973-74 on the basis of the levels of taxation likely to be reached at the end of the financial year 1968-69 ;

(ii) The requirements on revenue account of those States to meet the expenditure on administration, interest charges in respect of their debt, maintenance and upkeep of plan schemes

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

completed by the end of 1968-69, transfer of funds to local bodies and aided institutions and other committed expenditure;

(iii) The scope for better fiscal management as also for economy consistent with efficiency which may be effected by the States in their administrative, maintenance, developmental and other expenditure."

ಈ ಒಬರ ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಒಬರ ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬರಲು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೇ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸುಖದುಃಖಗಳೇನು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೇ ತಮ್ಮ ನೌಕರರುಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಈ ದೇಶದ ಒಬರ ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ಹೊಣೆಗಾರರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗದವರು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನೂತನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನೂತನ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ನೂತನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ನೇಮಕ ವಾಗತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗವು ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಎಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನೂತನ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಇದಕ್ಕೆ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನಾವು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒರಿಸ್ಸಾ ರಾಜ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಬಂಗಾಳದೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಒಳಗಡೆ ರಾಜ್ಯದ ಯೋಜನೆಯೂ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಆಯೋಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತೋ ಅಂತಹ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೇ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನಗಳೇನು ಮತ್ತು ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗದವರು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 60-70 ರಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುವುದು, ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 40 ರಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 8-9 ರಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಫಲವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಾವು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ, ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತೇ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಹಸಿ ನೀರನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೂ

ನೂರಕ್ಕೆ 25 ಕ್ಕಿಂತ ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ರಿಸೋರ್ಸ್‌ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗದವರು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ನೂಡಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ಮುಂಧಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪಾರಂಭಮಾಡಬೇಕು. ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಹಣಕಾಸುಗಳನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನೋಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲಿ ಉಳಿತಾಯದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲಿ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಸಮಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲ ಇದೆ ಈ ಪ್ರಾಸ್ತರೀಕ, ಬಡವನು ಇಂದು ಹೆಚ್ಚು ಬಡವನಾಗಿ ದ್ದಾನೆ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುವ ಮಾತು ಆಡತಕ್ಕಂಥ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ನಾನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ.....

11-00 A.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಿಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮೊನರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಹುಡುಕುವವರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದ ಕ್ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಹುಡುಕಿದರೆ ಆಗ್ಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಹಸನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳ ಬಹುದು.

ಈಗ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಾರದ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡ ಬಯಸು ತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಹುಟ್ಟುವಳಿ ಗ್ರಾಸ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಸುಮಾರು 650 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜಿದೆ. ಈ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾದ ಅಂಶ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಂಥಿಗೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಾಬಿನಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ 100 ಕ್ಕೆ 50 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈಗ 650 ಕೋಟಿ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ 600 ಕೋಟಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪ ನವರು ಬುಖಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು 50 ಕೋಟಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರಾಸರಿ ಕರದ ಭಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ ಹದಿಮೂರು ಹದಿಮೂರುವರೆ ಇದ್ದುದು 1970-71ರ ವೇಳೆಗೆ ಅದು ನೂರಕ್ಕೆ 15ರಷ್ಟು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಕರದ ಭಾರ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಸಿರೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಬೈಜೆಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಿರೋನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ 21 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕರ ಭಾರ ಇದೆ. ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶವಾದ ಬೈಜೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇದು 31 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಒಟ್ಟು 600 ಕೋಟಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಿಡಿದರೂ ಅದ ರಲ್ಲಿ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕರ ವಸೂಲ್ಯಾದ ಬಹುದು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದು 60 ಕೋಟಿ ಬರ ಬಹುದು. ಇಂದು ಬರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಸರ ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ಪನ್ನವು ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಊಹೆ ಮಾತು.

ಶ್ರೀ ಶರಣಗೌಡ ಇನಾಮದಾರ್ (ಜವರ್ಗಿ).—ಹಳ್ಳಿಯ ಗೌಡ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಶಾನುಭೋಗರು ಬರೆದು ಕೊಡುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ 660 ಕೋಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಅಂಕಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರ ದಿವಾಳ ತೆಗೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಸೌಜನ್ಯ ತೋರಿಸಿ. ಬೇಜಗೊಬ್ಬರ ಎಷ್ಟು ಒಡಗಿನಿದೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಯಾಂಪರ್ ಸರ್ವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

(Mr. CHAIRMAN (—) in the Chair)

Mr. CHAIRMAN.—It has been explained that there is scope for asking clarification at the end. Why should members interfere when the Minister is explaining?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಈ ಸ್ಯಾಂಪರ್ ಸರ್ವೇ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ವರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು 1961-62ರಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಟಿ ಬಂತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಾಲಂ ವ್ಯಾಪಾರ ಆಗಿದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆದರೂ ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ರಾಯಚೂರಿನ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂಧದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಪುನಃ ಬಹು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಚರ್ಚೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ರೂಲ್ಸ್ ಪಾಲಿಸವೇ ಇರುವುದು ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನಕರ. ನಾನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅದು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ನಡಸ್ಯರಿಗೆ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಗಡೆಯವರು ಕೊಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಸುಳ್ಳು, ನಾನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಒಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಧ್ಯ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ಚರ್ಚೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ನಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ನಾನು ದಿನಾ ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಅಪಧ್ವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

1961-62ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾರಾಟ ಪಾದಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆರೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. 1961-62ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 97 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ, 1962-63ರಲ್ಲಿ 136 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ, 1966-67ರಲ್ಲಿ 242.41 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟು ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ. 1961-62ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ಟೆಲ್ಲರೆ ಕ್ಯುಟಾರ್ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದ್ದರೆ 1966-67ರಲ್ಲಿ 1 ಕೋಟಿ 77 ಲಕ್ಷ ಕ್ಯುಟಾರ್ ಆಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಅರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ಯಾಂಪರ್ ಸರ್ವೆ ಅಲ್ಲ. ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು. ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಯಾಪ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬರುತ್ತವೆ. ದಾಕ ಯಡು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬತ್ತ ಮತ್ತು ಯಾವುದರ ತುಳಾಗತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಮಾತು ಏನು ನಿಮ್ಮ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾದರೂ ಖಚಿತವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಡೆದು ಬರುತ್ತದೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ನಿರ್ಧರವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri H. D. DEVE GOWDA (Holenarsipur).—What about rural industries ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—If the hon'ble members do not want to hear me, I will close my speech.

Mr. CHAIRMAN.—Let him finish the speech.

Sri V. N. PATIL (Humnabad).—Sir, he must not get excited.

Mr. CHAIRMAN.—This is too much. The hon. member is unnecessarily interfering.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ —ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ರೈತರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ರೈತರಲ್ಲಿ ಬಡವರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೂಡ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಐದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ, 10 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ, 20 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಿತ್ತು ಅದು ಇಂದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಏನು ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಉಳಿತಾಯದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಆಗಲೇ ನಾವು ಕ್ಷೋದೀಕರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಎರಡು ತರಹ ತೊಂದರೆ ನಮಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಹಣವನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ನಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು ಈಗ ಏನು ಹಣದ ಉಬ್ಬರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪುಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಾದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪಜಾ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಏಕೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಊಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ, ಊಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. (ನಗು) ಇದು ನಗರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರಲ್ಲ. 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೂರು ಜೋಳ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರು ಇಂದು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಕ್ಕಿಯ ಅಭಾವ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ. ಬೇರೆ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ.

Sri M. S. KRISHNAN (Malleswaram).—Sri Ramakrishna Hegde is credited with socialistic views. But...

Mr. CHAIRMAN.—When once he has said that he is agreeable to make clarifications, what is the point in these interruptions ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ —ಕಳೆದ ಸಲ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇರೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಭಾಗವಹಿಸಿದಂಥ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅದರ ಬದಲು ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅದು ಬೇಡ, ಕಂದಾಯ ಈಗಿನಂತೆಯೇ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನಾನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗೆ ರೈತರ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ಆದುವು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ಕರ ಹಾಕುವಂಥ ಸೂಚನೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ಕರ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ, ಕಂದಾಯವೇ ಇರಲಿ, ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಪಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಪಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಮದರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಎನಿಸಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕಂದಾಯ ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದುಡುಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಆ ದಿವಸ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಬಿರುಸಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗ ನೆರೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕೆ ಅವರು ಭಾಷಣಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿ ಒಂದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ನಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸದಸ್ಯರು ಸರಕಾರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಡೆತಡೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಪುನಃ ನಾನು ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರರಿಂದ ತರಿಸಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸ್ಯಾಂಪರ್ ಸರ್ವೆ ಅಲ್ಲ, ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಇದನ್ನಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಂಬುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಸುತ್ತೇನೆ. 1956-57 ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸರಕಾರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನದ ಸೇಕಡ 49.70 ರಷ್ಟು ವೆಚ್ಚವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಫೀಸರುಗಳ ಸಂಬಳ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಸಂಬಳ, ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಆರೋಗ್ಯಯೋಗ್ಯಗಳು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಫಾರ್ಜಸ್, ಟಿ. ಎ., ರೋಕರ, ಬಾಡೀಸ್‌ಗೆ ಕೊಡುವ ಸೇಕಡ 80 ಭಾಗ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ಸೇರಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ ಶೇಕಡ 49.70. ಇದು 61-62 ರಲ್ಲಿ 35.22, ಈಗ 67-68 ರಲ್ಲಿ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಕಾರ 31.32 ಎಂದು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ 31.03, ಬರುವ ವರ್ಷ 31.32. ಇದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿಂದೆ ಸರಕಾರದ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯ ಎಷ್ಟಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಅದರಂತೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು, ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಬಹಳ ವೆಚ್ಚ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಪಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಿಥ್ಯೆ ಆರೋಪ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇವುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ವಿಪರೀತ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಜರು ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾಗಿದ್ದಾಗ ಇವರು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರ ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 1958-59 ರಲ್ಲಿ ಸೂಮಾರಿ 3 ರಿಕ್ಟ್ ವೆಚ್ಚವಿತ್ತು, 66-67 ರಲ್ಲಿ ಅದು 5 ರಿಕ್ಟ್ 66 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದು ಈ ಸಭೆಯ ಒಳಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಸಿಂಬರ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅದಷ್ಟು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದರಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬಹುದು, ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಬಹುದು, ಟೀಕೆಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಖರ್ಚನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಖರ್ಚು 57-58 ರಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ 63-64 ರವರೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯೇಟ್ ನೌಕರರ ವೆಚ್ಚದ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. 64-65 ರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಖರ್ಚು

ವೆಚ್ಚ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ ಇದೆ. 64-65 ರಿಂದ ಈ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚವೇನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. 64-65 ರಲ್ಲಿ 3 ಲಕ್ಷ 65 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಬರುವ ವರ್ಷ 3 ಲಕ್ಷ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಕಾರ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ 57-58 ರಿಂದ 61-62 ರವರೆಗೂ ವೆಚ್ಚ 20 ಲಕ್ಷ 21 ಸಾವಿರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನತಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಾಜಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಯವರಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕದಾರರು. ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ವೆಚ್ಚ ಜಾಸ್ತಿ, ಚಿಲಿಪೋನ್, ಪ್ರವಾಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ವೆಚ್ಚವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ರವಾಸದ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅವರು ಒಂದು ಸಬ್ ಕಮಿಷಿ ಥೇರ್ನಮನ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ : 1,604 ರೂಪಾಯಿ, 895, 851, 1,093, 848, 1,045, 1,500, 1,225, 1,608, 1,198, 1,257 ರೂಪಾಯಿ. ಈ ವೆಚ್ಚವೇನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಆಗಿದೆ ಅದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಾದ ವೆಚ್ಚವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವವರು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ದಹಲ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಖರ್ಚು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನೇನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುವುದು : ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಭೂತ ಕನ್ನಡಿ ಪಿಡಿದು ಏನೇನು ಅಪರಾಧಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೇಳುವ ದಾಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಪಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಲ್ಲಾ ಎಂದು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ.

11-30 A.M

ಅವರು ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ ? ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಭಾಷಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಭಾಷಣ ವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೇ ಜಡ್ಡುಮೆಂಟ್ ಕೊಡಲಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಲು ಆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಅಂತ. ಅವರಂತಹ ಗಾಂಧಿಯನ್ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಂತೆ ! ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗಾಂಧಿಯನ್ ಅಂತ ಯಾರೂ ಕ್ಲೈಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾರೂ ಆ ರೀತಿ ಗಾಂಧಿಯನ್ ಅಂತ ಕ್ಲೈಂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಧೋರಣೆ, ಗಾಂಧೀ ಜಿಯವರ ನೀತಿ ಇದೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿ ದ್ದೇವೆ, ಸರ್ವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಮುಗ್ಧರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆ ಆದರ್ಶ ಬಹಳ ಉದಾತ್ತವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅವರಿಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸಿಲಿಂಗ್‌ನಿಂದ ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಒಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಅಂತ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ತಮ್ಮ ಮಗನೇ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ತಮ್ಮ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು—ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯಲ್ಲಾ ಇದು ಯಾವ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯೇ ಇದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಆಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್ (ಮೂಡಗಿರೆ).—ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರು ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಪಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಹೇಗೆ ಆಯಿತು, ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಅಂತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜನ್ನಬಸಪ್ಪನವರನ್ನು ನೀವೇ ಕೇಳಿ.

(Interruptions from Sri S. Bangarappa)

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ಪೀಕರ್‌ನ ಸ್ಪೀಚ್‌ನಲ್ಲಿ ತೊಲಿಸಬೇಕು. ಕೆಲ ಕೆಲವು ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತಾನಾಡುವಾಗ 3-4 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು ಆಗ ನಾವೇನೂ ಅಂತಕ ಮಾಡಲ್ಲ; ಈಗ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಅರುಚಿಯಾದರೆ ಈ ರೀತಿ ಗಲಭೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬಹುದು, ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯ ಕರಾಪಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಗಲಭೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಈ ಮಾತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳಬೇಕು.

Sri DIGAMBARA RAO B. KALMANKAR (Aland).—That is what every Congressman is doing.

(Some members stood up to speak.)

Mr. CHAIRMAN.—The members will please resume their seat. The elementary principle is that when the Speaker is standing, nobody shall stand and speak.

Sri S. SIVAPPA.—Mr. Speaker, Sir.....

Mr. CHAIRMAN.—If the leader of the Opposition does like this, everybody on his side will follow him.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ, ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಪಾರವಾಗಿ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಏನು ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಬೀರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಕೂಡ ಇವೆ. ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಿತಿಪ್ರಾಯ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಬಹುದು ಅದರ 6ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

“During the first 5 months of their occupancy of Government Bungalows, the S.V.D. Government's 34 Ministers, Ministers of State and Deputy Ministers had consumed electricity costing Rs. 25,937. Their water Bills for the same period was Rs. 8,226. While giving this information Sri Vasthava, the Minister for P.W.D. disclosed that Rs. 1,03,943 had been spent from August to December 1967 on the repairs of the Houses allotted to the Ministers and Rs. 20,735 on extensions of the 3 bungalows occupied by the Chief Minister, Home Minister and Irrigation Minister. The total expenditure on furniture, maintenance of House, electricity and water supply for 5 months on the Ministers Houses, amount to Rs. 86,602. This works out to Rs. 6,083 per house for 5 months or Rs. 1,216

per house per month. The highest expenditure on power in a single month amounts to Rs. 557 billed against the Chief Minister in the month of December”.

Sri K. H. RANGANATH.—I raise a point of order. How are we concerned in what the Madhya Pradesh Ministers spent? How is the Minister justified in making allegations against others?

Mr. CHAIRMAN.—What is the rule the member is quoting? What is the point of order?

Sri K. H. RANGANATH.—My point of order is how are we concerned with the affairs of the other State? Is the Minister justified in criticizing the Ministers of other States? Are we competent to do that under the rules of procedure?

Mr. CHAIRMAN.—The point of order raised by the Hon'ble member is whether the figures pertaining to other States could be cited here. I think for the purpose of comparison, figures may be cited from any Assembly of any other State. But no criticism on any Minister or any person outside can be made. In the speech of the Hon'ble Minister for Finance, no deliberate attempt is made to criticize the Ministers of other States. But only certain figures are cited for the purpose of comparison with the figures of expenditure incurred here. Therefore, there is no point of order.

Sri J. P. SARVESH (Seram).—If the Hon'ble Minister for Finance has got the figures of Kerala and Madras, that may also be cited here, Sir.

Mr. CHAIRMAN.—Whether it is in the speech of the Finance Minister or in the speech of any Hon'ble Minister or any Member, what is to be cited or added and what is not to be said or cited, concerns to the will and wish of the Minister or Member concerned. Therefore, I cannot compel any one to say a particular thing or not to say a particular thing, in a particular way or otherwise.

Sri V. L. PATIL (Raibagh).—Sir, may I know, how many roads in our State are repaired? How much money has been spent? Why should we compare or go to Madhya Pradesh or Uttar Pradesh, etc., Sir?

Mr. CHAIRMAN.—Sri Patil, is making a speech! He had his chance and he will be having further chances in the course of consideration of demands for grants. I know that everybody have been heard. There is nothing wrong in it. The member can give a clear notice and take up his points at the time of consideration of demands.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಹಾಗೇ ಮದ್ರಾಸಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ನಾಳೆ ದಿವ್ಯಾಂಡುಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಮಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಿದೆಯೋ ಆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ತಾವು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ತರ ಸರ್ಕಾರಗಳಿವೆ, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದರನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ದೇಶದ ಜನತೆಯೇ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿವಪ್ಪ.—ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನೀವು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕೆಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಡಿ, ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಒಳ್ಳೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಷ್ಟೇ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಯಾವತ್ತೂ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೌಕರರ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲತ್ತು. ಈಗ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯೆವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೆಲವರು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಗೆ ಕಮೀಷನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಮೇರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ನೌಕರರಿಗೆ ಎರಡುಸಾತಿಕ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯೆವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾರು; ಅಂದರೆ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಆ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊಂದು ಬಿಡುವದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡರಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನು ನಿವೃತ್ತ ವೌಕರರ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಸಹಾ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರೂ ವಿಚಾರವನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಅವರು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಪೇಕಮಿಷನ್ನಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆ ಕಮಿಷಿಯವರಿಂದ ಬಂದ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ವೇತನಗಳ ಬಗೆಯೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯೆವನ್ನು ಒಂದು ನಗದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟುಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನ್ನೂ ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಸಹಾ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ: ಈಗ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ದೇಖುಗಳು ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿವೆ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು. ಇನ್ನೊಂದು, ಅವರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇಕುಸದ್ಗೃಹತಕ್ಕ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಬರಿದಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಗದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನೂ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡರಾಯಿತು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ಮಾರಕಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಇನ್ನು ನಾನು ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ, ಅವು ಆಪಾದನೆಗೊಳಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದ ಎರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿರ್ಸಾ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಿರ್ಸಾ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಅದರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯೇನು. ಎಂಬುದನ್ನೇಗ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನವು ಸಂವೇದನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸ್ಟೇನಾರ್ಸ್ ಸ್ಟೀಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾಪತಿಯ ಸ್ಟೇಷನ್ ಉಕ್ಕಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಆ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿರ್ಸಾ ನಂಪೂರ್ಣ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅನಿಶ್ಚಿತ. ಈ ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣಗಳ ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಬಂದು ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಎರಡೂವರೆ ಮೂರು ಪರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಜ್ಜಿಗಿರಣಿಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಕರಾರುಸ್ಪರವಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟದ ಉಂಟಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 600 ಚಿಕ್ಸ್‌ಟೈನ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿರಬಹುದು ಅದರಲ್ಲಿ 200 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಕಳೆದ 2-3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ನೂಲುಗಳ ಸರಬರಾಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, 40 ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂದಾದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆ ಆಗದಿದ್ದು ದೇಶಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ನೂಲಿನ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಲೈಡ್ ರೆಕ್ಟ್ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಲೈಡ್ 15.43 ಮಿಲಿಮೀಟರ್ ಕ್ಲಿಂಟಾಲುಗಳು. 1966ರಲ್ಲಿ 16.12 ಮಿಲಿಮೀಟರ್ ಕ್ಲಿಂಟಾಲುಗಳು; 1967ರಲ್ಲಿ

16.68 ಮಿಲಿಮಾಟರ್ ಕ್ಯಾಂಟಾಲುಗಳು. ಹೀಗೆ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಿಂಡ್ಲೇಜ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 1965ರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ನೂಲಿನ ಪ್ರಮಾಣ 939 ಮಿಲಿಮಾಟರ್ ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ, 1966ರಲ್ಲಿ 901 ಮಿಲಿಮಾಟರ್ ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದು 869 ಮಿಲಿಮಾಟರ್ ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ. ಇನ್ನು ಮಿಲಿಮಾಟರ್ ಕ್ಯಾಂಟಾ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 4,588 ಮಿಲಿಮಾಟರುಗಳು, 65ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ, 4,289 ಮಿಲಿ ಮಾಟರುಗಳು. 66ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ, 4,107 ಮಿಲಿಮಾಟರುಗಳು 67ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಕೆಲಸಗಳೂ ಸಹ ಹಾಗೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು. ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್ ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಮಿಲ್. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೆಷನರಿಗಳೂ ಸಹ ಬಹಳ ಹಳೆಯವು. ಅವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳು ಎರಡು. ಮೊದಲನೆಯದು ಆ ಭಾಗ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಭಾಗ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದೇ ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಈ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದುದು. ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಡದೆಂಬುದು. ಎರಡನೆಯದು, ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೂಲಿಗಾರರು ನಿಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಗಾದರೂ ಪಾಡಿನಿವೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಟ್ಟು ಬಂಡವಾಳ, ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರ್‌ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ 3. ಲಕ್ಷ 62 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ವ್ಯಾಲೂ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಖರೀದಿಮಾಡಿದ್ದು 9 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೆಲೆ, ಡಿಬೆಂಡ್ 14.5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು ಸಾಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಲೆನ್ಥ್‌ವೇಸ್ ಆಫ್ ಲೈಯಬಿಲಿಟಿ 36 ಲಕ್ಷ. ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್‌ಗೆ 35 ಲಕ್ಷ ಫ್ರಾಂಟ್ ಅಂಡ್ ಮೆಷನರಿ ರಿಪೇರಿಂಗಾಗಿ 11 ಲಕ್ಷ. ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್‌ಗೆ 30 ಲಕ್ಷ ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ಲೋನ್‌ಗೆ 35 ಲಕ್ಷ, ಕೊನೆಗೆ ರಿಪೋಸಿಷನ್ ಕಂಪನೀಡ್‌ಗೆ 21 ಲಕ್ಷ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸೇರಿ ನುಮಾರು 148 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಂದಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂದಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಲೋನ್ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೈಯಬಿಲಿಟಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮೊನ್ನೆ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಡಿಪ್ಯೂಟಿ ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಕಳೆದ ನುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಧಾರ ಮಾಡಿದ ರಾಗಾಯತು ಇಂತಹ ನಂದರ್ಡ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಸರುವಾಸಿ ಷಡ್‌ದಂಥ ಮೆಫತ್‌ಲಾಲ್ ಗ್ಯಾಪ್ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವೊಂದು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಿಯನ್ನಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಿವೃತ್ತೀಶ್ವರವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಆ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೂರು ಜನರು ಇದ್ದಂಥ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಮಿಲ್ಲಿನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಚೆಕ್‌ಕರ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿ ಕೆಲವೊಂದು ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರೆದಿದ್ದೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, Reorganisation of the capital structure of the Company ಈಗಿರತಕ್ಕ ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಡಾನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು, Government should agree to either full or partial waiver of arrears of interest due from the Company ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಅರೇಂಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವೇವರ್ ಆಫ್ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯದು, Government should provide a sum of Rs. 70 lakhs to facilitate advancing of the second stage of

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

rehabilitation and modernisation and a sum of Rs. 40 lakhs for the working capital. ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು 111 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮಗೆ, To arrange for proper management of the affairs of the Company on commercial lines. I would underline those words "Commercial lines." ಇದೇ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈಗ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಚಿಕ್ಕಿಕ್ಕರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೆ.ಆರ್.ಮಿರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ನಾನು ಒದುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಕಮಿಟಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಡನ್ನೂ ಒದುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಕೊನೆಯ ಭಾಗ ಓದಿಬಿಡಿ.

Sri DIGAMBARA RAO B. KALMANKAR.—Before taking over the Mill by the Government, may I know whether the Government of India had not appointed Sundaram Committee and if so, what is its report ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಅಮೇರಿಕ "Reconstitution of the Board of Directors so that it may contain a team of people who can contribute towards the progress of the people." ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 5 ಜನರುಳ್ಳ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಮನ್, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಎರಡು ಜನ ಸದಸ್ಯರು, ಎರಡು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಎರಡು ಜನರು ನಾನ್ ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್. To secure long term agreement with the workers of the Company covering a period of five years or more ಇದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಎನೆಯೋ ಅವರು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. It may be possible for the company to work better as a Spinning Unit rather than as a composite unit. ಇದು ಅವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸು. ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕವಾದಂಥ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಅವರು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. Sale of agricultural lands of 120 acres belonging to the Company and utilise the sale proceeds for working capital 120 ಎಕರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂಥ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂತನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 35 ಎಕರೆಯಷ್ಟನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಅದು ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನು ಲಿಕ್ವಿಡೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏಕಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಒಕ್ಕಿಣಿಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. In the view of the Committee, liquidation would be a long-drawn process and it may not be possible to secure the necessary timely relief to the area and to the workers affected. Therefore, from the point of view of consideration and time lag and losses in the meanwhile, the solution through the liquidation of the company may not be acceptable. I am quoting their words. ಹೀಗೆ ಅವರು ಏನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಲಿಕ್ವಿಡೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Sri DIGAMBARA RAO B. KALMANKAR.—May I know whether was any report submitted before the Government stepped into to take up here the management ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿರ್ಸೆಗೆ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನರ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಯಾರು ಈ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈರ್ಸ್ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಅನುಭವವಿದೆಯೋ ಅಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಣೇಶ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈರ್ಸ್ ಮಿರ್ಸೆ, ದಾವಣಗೆರೆ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೆಂದರೆ, ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ಅವರು 55 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪೆನ್ಸಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ, 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಲೆವಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ—ಹೀಗೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

12-00 NOON.

ಅದು ಆದಮೇಲೆ J. P. ಮರು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಬೊಂಬಾಯಿನ ಒಂದು ಪಾರ್ಷ್ವ ಯವರು ನಾವು ಆನರರಿ ಅಂಡ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕೃಪಾಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎ. ಜೆ. ಮೆಹತಾ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಗಾರ್ಡಮೆಂಟ್ ಫೇರ್ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ 51 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತಮಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ಕಂಪೆನಿಯ 3ನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ 17 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆಮೇಲೆ 2 ವರ್ಷ ಇಂಟರ್ನ್‌ಶಿಪ್ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಕೂಡದು, ಉಳಿದುದಕ್ಕೆ 4 ಪರ್ಸೆಂಟಿನಂತೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಜುತ್ಕೊಂದು ಪಾರ್ಷ್ವಯವರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ಸ್ವವೇಶಿ ಕಾಟನ್ ಮಿರ್ಸೆ, ಪಾಂಡಿಚೇರಿ ಅವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ಆಡಿದರು. ಅವರು ಕೂಡ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಅದನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ.

Sri H. SIDDHAVEERAPPA.—What about Mofatlal ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I have already said. "In spite of the Chief Minister attempting to persuade them, to come and help, they were not prepared to take any responsibility".

Sri S. NIJALINGAPPA.—They were too busy.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಈಗ ಕೆ. ಆರ್. ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಚೆಕ್ಸಿಕರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 92 ಸಾವಿರ ಫೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಸರಿಮರ್ ಅವರದ್ದು 32,000 ಫೇರುಗಳಿವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 1 ಭಾಗದಷ್ಟು ಫೇರುಗಳು ಇವರದೇ ಇದೆ. ಪ್ರೀಮಿಯರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಕಂಪೆನಿ, ಮೈಸೂರು ಇವರದು 6,000 ಫೇರುಗಳಿವೆ. ಕೃನರಾ ಮೋಟಾರ್ ಅಂಡ್ ಜನರಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಕಂಪೆನಿಯವರದು 3,784 ಫೇರುಗಳಿವೆ. ಸಜ್ಜನ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಅವರದು 2,358 ಫೇರುಗಳಿವೆ, ಸ್ಟೇಟ್‌ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು ಫಾರ್ ಪ್ರಾಲ್ಟಿಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ 2,000 ಫೇರುಗಳು. ಮೈಸೂರಿನ ಮಹರಾಜರು 1,500 ಫೇರುಗಳು, ಕೆ. ರಾಮರಾವ್ ಮಾಣಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರದು 1,281 ಫೇರುಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಫೇರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾವ್ ಅವರು ; ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಪಾಲ್ಕೇಗಾಂ ಅವರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೋ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೆ. ಆರ್. ಮಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೆನಪು ಇರುವಹಾಗೆ 1961-62 ಕ್ಕಂತೆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಖ್ಯೆ

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಗಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ 1962-63 ರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1962-63 ರಲ್ಲಿ 10,18,736 ರೂಪಾಯಿಗಳು ನೆಟ್ ರಾಸ್ ಆಗಿದೆ. 1963-64 ರಲ್ಲಿ 19,54,927 ರೂಪಾಯಿಗಳು ನೆಟ್ ರಾಸ್ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೇಸರಿಮಠ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಫೇರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಮೊದಲನೆಯವರನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅವರು ಎಂದರೆ, ಕೇಸರಿಮಠ ಆ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ 19-8-64 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ 1964-65 ರಲ್ಲಿ ಆ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ 4,35,880 ರೂಪಾಯಿಗಳು ನೆಟ್ ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಬಂದಿದೆ. 1966-67 ರಲ್ಲಿ 2,43,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ನೆಟ್ ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಬಂದಿದೆ. 1967-68 ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಿಕರ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟ್ ಪೀಟು 10,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಕೇಸರಿಮಠ ಅವರನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಗತ್ಯ. ಏತಕ್ಕಿಂತ, ಒಂದು ಹೊಡೆತಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವಾಗ ಅವರ ಬೋನಾಫೈಡ್ ಏನು, ಅವರ ಕೃಪಾಸಿಹಿ ಏನು, ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಆಗತ್ಯ. 1956 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದಲ್ಲ ಎಕ್ಸಮ ಕಾಟನ್ ಮಿಲರ್‌ನಲ್ಲಿ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಕೇಸರಿಮಠ ಅವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ರಾಫ್ತದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1960 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಎಕ್ಸಮ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಇವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಇಂಡಿಯನ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಐ.ಎಫ್.ಸಿ. ಅದರ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇವರಿಗೆ ಅವರು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಇವರು ರಾಫ್ತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಒಂದು.

ಎರಡನೆಯದು 1960 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಒಂದು ಮಿಲ್ಲು ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ 38.39 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಇತ್ತು. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಆಕ್ಟ್ 18 (a) ಕಾಲಂ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಕೇಸರಿಮಠ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಆ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ರಾಫ್ತದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ತಮಗೆ ಅದರ ವಿವರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 1952 ರಿಂದ 1960 ರವರೆಗೆ ಎಂದರೆ ಇವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 2 ಲಕ್ಷ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ, 17 ಲಕ್ಷ, 5 ಲಕ್ಷ, ಒಟ್ಟು 38 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವು 1960ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ 60-61 ರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ 10,78,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು. 1962-63 ರಲ್ಲಿ 11,77,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು 1963-64 ರಲ್ಲಿ 12,87,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು 1964-65 ರಲ್ಲಿ 15,15,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು 1965-66 ರಲ್ಲಿ 12,79,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ರಾಫ್ತವಾಗಿವೆ. ಸತತವಾಗಿ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಕಪ್ಪು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ರಾಫ್ತ ಮಾಡಿದೆ.

Sri H. SIDDHVEERAPPA.—The Hon'ble Minister has made out a very clear case for giving all textile mills in India to this gentleman for management.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಇಷ್ಟರಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಎವರಿನವೇಕಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಈ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ವಹಿಸುವ ಮೊದಲು, ಇವರಿಗೆ ನಡೆಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ತಕ್ಕ ಯಡೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಗಮನವನ್ನು ತಾರೀಖು 12-2-1968ರಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 170 ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈರ್ ಮಿಲರ್‌ಗಳಿವೆ. ಈ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಪೇಪರ್‌ನವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಯೋಧ್ಯಾ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈರ್ ಮಿಲರ್ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“Whereas the Ayodhya Textile Mill share prices have gone up by 31.20 per cent and proved to be leader of Northern India Textile Mills.....”

This is according to the Survey made by an independent paper which can be relied upon.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತನವಿಂದ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಮಿಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಟರಿಸ್ ಅಂಡ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಮೇಲೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೆನ್ನೆ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಂದು ವಹಿಸಿಕೊಡಿ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ಬಂದವರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಘತ್‌ರಾದ್ ಚಿಕ್ಕಿಟ್ಟೋ ಮಿರ್ ನೆವರನ್ನು ನಾವು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ಅವರು ತಮಗೆ ಈಗ ಇರುವುದೇ ಸಾಕು, ಹೊಸದಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ನಾವೇ ಬಲವಂತವಾಗಿ ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಡೀಷನ್ ಏನೆಂದರೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದಾರೆ, ಬೋರ್ಡ್ ದೊಡ್ಡದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ, ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಜನರಿದ್ದೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ 5 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಜನ ಅಫೀಸರ್‌ಗಳು, ಇಬ್ಬರು ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಅಂಗಳಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸಂಭಾವನೆ ಅಲ್ಲ. ಈ ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಸ್ ನಾರ್ಡ್ಸ್‌ಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆಲವು ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ 500 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ಈ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿರ್‌ನವರು ಹಂಚಿಕೆದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಕಮೀಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರೂಕಾಲು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಎಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿರ್‌ನ ಪೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕಮೀಷನ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಬರ್ಚರ್ ಬದ್ಧರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿರ್‌ನವರೇ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಂಡೀಷನ್ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿಕೆದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಮಿರ್‌ನವರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಏಪ್ರಿಲ್ ನಂತರ 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟು 46 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಈ ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿರ್‌ಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹದ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಚಾತುರ್ಯವೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ಇವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿದ್ದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಸಂದೇಹಾತ್ಮಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ತಪ್ಪು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಬಿಡೋಗಿರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕಾ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅನೇಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ, ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ, ಬಹಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಅಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಜನರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ)

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಭದ್ರಾವತಿಯ ಇರನ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಕಂಪನಿಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗತಕ್ಕಂಥ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಬ್ಯಾಕ್ ಲೆನ್ಸೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ಮತ್ತು ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು.

ಭದ್ರಾವತಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಅದಳಿತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಇಲಾಖೆಯ ಡಿಪ್ಯಾಂಡ್ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ, ಅವಾಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸಮರ್ಥನೆಯ ಉತ್ತರವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು—ಕೆಲಕ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಈ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಟೀಲ್ ಸ್ಲಾಬ್ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ರಾಭ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈವತ್ತಿನ ದಿನವೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಕೆಲಕ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರನ್ನೇ ಆಗಲ, ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲ, ಸ್ಟೀಲ್ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲಕ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ತೊರೆ ಉಕ್ಕು ಕೂಡ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರಾಭ ಹೇಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ನೀವು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಕ್ಸ್ ಎನ್ನತಕ್ಕಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೂಡಲಕ್ಕೆ ವಿಪರ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಬೋರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಆಗಿ ಈಗ ಫೀ ಡಿಸ್ಕಂಟನ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿರುವ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಮಗೆ ಕಾಮುಧೇನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಇದ್ದ ಹಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸ್ಟೀಲ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹೇಂದ್ರ-ಮಹೇಂದ್ರ ಎಂಬವರು ಮಾತ್ರ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇದೆ. ಜನರು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂವೇ ಫರ್ಮಿಗೆ ಇದನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಂಬಯಿನ ಕೆಲಕ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಮಾರಲು ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಮಿಷನ್ ಬರುವುದು. ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ತಿಳಿಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಈವರೆಗೂ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಆಗಲ, ನೇಮಕದ ಮಾತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಒಂದು ತೊರೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷದಿಂದೀಡೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸ್ಟೀಲಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಇವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಮ್ಮ ಯಾಗಿ. ನಮ್ಮ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಗ್ನಿಮೆಂಟ್ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಫೋಲರ್ ಅವರ ಜೊತೆ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಆ ಕರಾರಿನ ಒಂದು ಶರತ್ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಟೀಲ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಅದಮೇರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಶರತ್ತು ಇದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸ್ಟೀಲ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನವರೂ

ಸ್ವೀಲನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರದೇ ಏಜಂಟರು ಇದ್ದಾರೆ. ಸ್ಟೇಷನ್ ಸ್ವೀಲರ್ ಬಾಕಿ ಸ್ವೀಲರ್ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಿಸಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರೇ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಏನು ಸರ್ವಿಸಿಂಗ್ ಆಗ್ನೇಯೋಷ್ವಾನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತ ಎಸ್ಕಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಬೇಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪನವರ ಕಲ್ಪನೆ ಏನಿದೆಯೋ, ಆ ಕಲ್ಪನೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪನವರು ಮೊನ್ನೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವೇರೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬರೆದರು. ನೀವು ಏನು ಫೋಟೋ ಸ್ಟೇಟ್ ಕಾಪಿ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದು ಆರೋಪಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪನವರು ಕೆಲವೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲ ಆರೋಪ ಎಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗಿಮಠ್ ಎಂಬುವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬ್ಯಾಕ್ ಲೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಡಿಫೆಕ್ಟಿವ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಬೇರೆಯದನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಬೊಂದಾಡೆ ಎಂಬವರು, ಬೊನಾಫೈಡ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸ್ವೀಲರ್ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಮಿಷನಿಡ್ ಅಲ್ಲ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಹಳೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತೋ, ಆ ಕೋಟಾದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರು ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗದಗಿಮಠ್ ಎಂದು ಒಂದು ಫರ್ಮ್ ಇದೆ. ಅದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕಂತಹ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರ, ಇದು ನನ್ನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಂತಹ ಫರ್ಮ್ ಅಲ್ಲ. ಇದು 1939ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಫರ್ಮ್. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ತರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನದ್ದು ತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 55-56ರಲ್ಲಿ ಒ. ಕೆ. ಮತ್ತು ಡಿಫೆಕ್ಟಿವ್ ಎರಡೂ ಸೇರಿ 57 ಟನ್ ಮತ್ತು ಡಿಫೆಕ್ಟಿವ್ 16 ಟನ್, ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು 73 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. 1966-67ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 275 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್‌ಗಳಿದ್ದು 67-68ರಲ್ಲಿ 159 ಟನ್ ಮತ್ತು 340 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇವಲ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಅಲ್ಲ, ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಎಂದರೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೊಂಡಾಡೆ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. 65-66ರಲ್ಲಿ ಗದಗಿಮಠ್‌ರವರಿಗೆ 73 ಟನ್‌ಗಳು ಕೆ. ಎಲ್. ತಿಪ್ಪಣ್ಣ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ 786 ಟನ್‌ಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ನಡಸ್ಯರಾಡ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀ ಬೊಂಡಾಡೆಯವರಿಗೂ 360 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

12-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪ.—ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ 8-10 ಫರ್ಮ್‌ಗಳು ಅವರವೇ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಬೊಂಡಾಡೆ ಹೀಗೆ ಇತರರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪ.—ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಆದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 66-67ರಲ್ಲಿ ಗದಗಿಮಠ್ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಒಟ್ಟು 275 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ತಿಪ್ಪಣ್ಣ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ 497 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು, ಬೊಂಡಾಡೆಯವರಿಗೆ 370 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು, 67-68ರಲ್ಲಿ ಗದಗಿಮಠ್‌ರವರಿಗೆ 159 ಟನ್‌ಗಳು ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ 349 ಟನ್‌ಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ತಿಪ್ಪಣ್ಣ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ 279 ಟನ್‌ಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 149 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಹಾಗೆ ಬೊಂಡಾಡೆ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ 359 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪನವರು ಕೇಳಿದಂತೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ 360 370, 383 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಸಿದ್ದಪೀಠಪ್ಪ.—ದಾವಣಗೆರೆ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. 30-3-67 ರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—159 ಟನ್ನುಗಳು ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ, 340 ಟನ್ನುಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದೂ ಗಡಗಿಮಠ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಡಿಫೆಕ್ಟಿವ್ ಎಷ್ಟು ಇತ್ತು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು 36 ಜನರಿಗೆ ಸಾಂಗ್ಲಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಹಾಗೆ ಇಡೀ ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರಿಗಾಗಿ 66-67ರಲ್ಲಿ 1,566 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. 67-68ರಲ್ಲಿ 1,452 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದು ಇಂದು ಸ್ಟೀರ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಫರ್ಮ ರೆಕ್ಯೂಜೆಡ್‌ಮೇಲೆ ಅವಕ್ಕೆ ಕೋಟಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆದರರನ್ನೂ ಆತಂಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಡೀ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಗಿರುವಾಗ ಈಗಿರುವ ನಿತಿಯಂತೆ ಅಂತಹ ಇಂಧನಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆತಂಕಗಳೇನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಬ್ಲಾಕ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅವರು ಹೇಳಿದಂತಹ ಹೆಸರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಫರ್ಮ ಗಡಗಿಮಠ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಫರ್ಮ ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಫರ್ಮ ಸುಮಾರು 1939-40ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇವರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸ್ಟೀರ್ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಮೇ 1956ರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಲಂ ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭದ್ರಾವತಿ ಹಾಗೂ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅವರೇ ಮೇ 8ನೇ ತಾರೀಖು ಫೈನಲ್ ಒಂದು ನೋಟನ್ನು ಅವರ ಸ್ವಂತ ರೈಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇನೆ :

8th May 1956.

“I understand that some merchants have been registered in Mysore State as Controlled Iron and Steel scrap stockists for agricultural quota in the State. What is that scheme? Who sponsored that scheme? Who sent these recommendations? Is that approved by the Controller of Iron and Steel, Government of India? All the relevant papers connected therewith in the office of the Commissioner for Food Production and Iron and Steel Controller of Mysore may be put up immediately.”

ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಫೀಸರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಅದು 16ನೇ ಮೇ 1956 ರಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು. ಅದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇನೆ:

“The Commissioner for Food Production in Mysore is operating on the State's agricultural quota and recommending the case for appointing (1) stockists to deal in iron and steel received in State agricultural quota (2) control iron and steel stockists. A list of registered stock holders dealing under the first category is enclosed. Details of the second category are not available with us except a copy of the latter No..... dated 28th March 1956 from the Iron and Steel Controller, Calcutta, addressed to the Commissioner for Food Production in Mysore (copy enclosed) from which it is seen that the Commissioner had recommended names of the two firms of which the Controller accepted one name and appointed Sri K. P. Gadigemutt, Davangere as controlled stockists for iron and

steel scraps (copy enclosed as recommended by the Commissioner for Food Production.)”

Later on, this matter came before the Board for discussion. Sri Siddaveerappa himself brought it. The subject was ‘Appointment of Controlled stockists for iron and steel scrap’. So, on this Sri Siddaveerappa, in his own hand has written like this : I will read the note again :

Details are not available, except a copy of letter from the Iron and Steel Controller addressed to the Commissioner of Food from which it is seen that the Commissioner had recommended the names of two firms of which the Controller had accepted one and appointed Sri K. P. Gadigemutt, Davangere, as Controlled Stockists of Iron and Steel scraps, etc. On this Sri Siddaveerappa has noted as follows.—

“This was informally discussed in the Board meeting today. The Board was of the view that no private party should be appointed as Controlled Stockists for dealing iron and steel scraps, defectives and cuttings. There are a number of complaints from co-operative societies. The Commissioner for Food Production may be asked to take immediate action for the cancellation of the licence issued to K. P. Gadigemutt and recommend one more co-operative society of proved capacity in the State to deal with the category of agriculture quota. In view of the scarcity of iron and steel and cement in the country we must take every step to regulate and control distributing agencies in the State.’

I am glad to note that in those days Sri Siddaveerappa had such a good opinion about the co-operatives.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Even now there are a few.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—In pursuance of this direction of the Minister the licence of Mr. Gadigemutt was cancelled. But there is no record to show that this firm was put on blacklist. I am sorry I am taking a lot of time of this House because this is a serious question, questioning the integrity of the administrators. Even though it takes some time, the House will bear with me.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You must give us some time to clarify.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Yes. This matter came up again before the Legislative Assembly. Sri G. Sivappa of Chitradurga asked a question in the Assembly for which answers furnished are as follows.—

Q.—Whether it is a fact that the licence of one K. P. Gadigemutt to trade in iron and steel was suspended for

(SRI RAMAKRISHNA HEGDE)

certain irregularities, by the Controller of Iron and Steel, Calcutta ?

A.—The licence of Gadigemutt was suspended for a period of six months and restored later on.

This is the information furnished in 1958. The fact remains that the licence of this particular firm is never blacklisted. The licence was suspended for six months and later on it was restored again. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಈ ಫರ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿರ್ದೇಶನವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರಬಹುದು. ಇದು ಒಂದು ಹಳೇ ಫರ್ಮ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅವುಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೋಟಾ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಕೋಟಾ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ನಿವ್ವೇರಪ್ಪ.—ಇಂದು ಅದು ಬೆಳ್ಳಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಕೋಟಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅರೋಪಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅನೇಕ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೋಟಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮಿಸ್ ಯೂಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಮೋಡಿಟಿ ಶಾರ್ಟ್ ಸಪ್ಲೈ ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಮಿಸ್ ಯೂಸ್ ಆಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಆಗಲಿ, ಅದು ಫುಡ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದೆವು ಎಷ್ಟು ಕೋಟಾ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು 1962-63ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೋಟಾಬೇಕು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. 1963-64ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಅಫೀಸರರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪರ್ಫಮೆನ್ಸ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಂದು ಲಿಸ್ಟ್ ತಯಾರಿಸಿದರು. ಅದು ಟೆಂಟೇಟಿವ್ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು 2,000 ಟನ್ ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಎಂದು ಇಂಡಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟದರ ಮೇಲೆ ಈ ಲಿಸ್ಟ್ ತಯಾರಿಸಿದರು. ಆ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 91 ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರ ಹೆಸರುಗಳು ಇವೆ. ಅದು 1962-63ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ. ಇದರಲ್ಲಿ 2 ಟನ್ ಕೆಲವರಿಗೆ, 3 ಟನ್ ಕೆಲವರಿಗೆ, 1 ಟನ್ ಕೆಲವರಿಗೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ 6 ಟನ್ ಹೀಗೆ ಬಹುತೇಕ ಎರಡು, ಮೂರು, ಒಂದು ಟನ್ ಕೋಟಾ ಇರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶನವರ ಅರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಬೆಳ್ಳಿಳ್ಳಿ ಎನ್‌ತಕ್ಕಂಥವರು ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಕೋಟಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಅವರು ಹೊಸಬರು. ಈ ರೀತಿ ಕೋಟಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಟನ್‌ಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ರಾಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಆರಾಟೀಸ್ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರ ಹೆಸರುಗಳು ಇವೆ ಹೊಂಬಿಣ್ಣ, ಬರವಲಿಂಗಪ್ಪ, ಗೌಡರ ಗಂಗಾಧರಪ್ಪ, ವರದನ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಬೆಳ್ಳಿಳ್ಳಿ ಮುರಗಪ್ಪ ಎಂದು. ಈ ಐದು ಜನರಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಿಣ್ಣ ಇವರಿಗೆ 2 ಟನ್, ಬರವಲಿಂಗಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ 2 ಟನ್, ಗೌಡರ ಗಂಗಾಧರಪ್ಪ ಇವರಿಗೆ 4 ಟನ್, ವರದನ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಕ್ಕೆ 2 ಟನ್, ಬೆಳ್ಳಿಳ್ಳಿ ಮುರಗಪ್ಪ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೆ 2 ಟನ್ ಎಂದು—ಇದು ಒರಿಜನಲ್ ಆರಾಟೀಸ್.

ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಟ್ಟು 234 ಟನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೊದಲು ಬರೆದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಕೇವಲ 8 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ ಮಾತ್ರ. 234 ಟನ್ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ

ಆಧಾರದಮೇಲೆ 1963-64ರಲ್ಲಿ ಚೆಂಟಿಟಿವ್ ಅರಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಆಮೆ ನಮಗೆ 1965ರಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ಕೇವಲ 8.6 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್. ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ.

ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್

ಬ್ರೈಟ್ ಮೆಟರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ...	1.990
ಮೋಹನ್ ಮೆಟರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ...	0.994
ಬ್ರೈಟ್ ಮೆಟರ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ...	1.647
ರಾಜಾಸ್ವಾಮಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ...	0.994
ಬೆಂಗಳೂರು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ...	1.974
ಬನ್ನಾಲ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ...	0.997

ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 8.6 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ ಹಂಚಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮುರಿಗೆಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಕೋಟಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು 1967ನೇ ಇ ಎ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಮೊದಲನೆ ಅರಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದಾಗ ಅವರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಇತ್ಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೆಷಿನರಿ ಇದೆಯೋ, ಎಕ್ಸಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆಯೋ, ಅವರದು ಆ ಉದ್ಯೋಗ ಇದೆಯೋ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಎರಡನೆಯ ಕೋಟಾ 88 ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ ಬಂದದ್ದು 1967ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ. ಆ ಕೋಟಾವನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಆ 91 ಜನರ ಪಟ್ಟಿಯ ಪೈಕಿ 81 ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಈ 81 ಜನರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಐದು ಜನರೂ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮುರಿಗೆಷ್ಟು ಎಂಬುವರಿಗೆ 0.95 ಟನ್, ಗಂಗಾಧರಪ್ಪ ಎಂಬುವರಿಗೆ 1.90 ಟನ್, ಬಾಕಿಯವರಿಗೆಲ್ಲ 0.95 ಟನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಈಗ ಹೇಳಲಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೆರಡು ಕೋಟಾ ಹೊರತು ಮೂರನೇ ಕೋಟಾ ನಾವು ಹಂಚಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೇ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಸ್ಪೀಕ್ ಚಾರ್ಮರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. ಎಲ್ಲ ಕಂಠಗಳನ್ನೂ 1956ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷದ್ದು ಈಗ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ರಿಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಉಳಿದುದನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಏನು ಹೇಳಿದರು, ಎರಡು ಸಿಟಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇದೆಯೋ, ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಎಲ್ಲದೆ, ಕೋಟಾ ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿ. ಇದೆಲ್ಲ, ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಎರಡು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಆರೋಪವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನನಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದರಲ್ಲಿ 'ಆಟ' ಯುವರ್ ಇನ್‌ವೆನ್ಸ್' ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—He is your brother-in-law and he gets it.

Sri S. NIJALINGAPPA.—So, what ?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is left to us to infer.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I shall read the report of the Deputy Director dated 26th September 1967.

“I visited Davangere as per the note of Joint Director on 17th and 18th and the report of the following unit is herein furnished for your kind information and orders :

Messrs. Bellulli Murugappa:—This unit has got the following machinery and tools :

1	Crompton Motor	3 H. P.
2	Buffing machine	... 1
3	Spinning Lathe	... 1
4	Hand-operated Press	... 30 tons
5	Hand-operated Press	... 4 tons
6	Plate dies	... 1
7	Cup dies	... 1
8	Tumbler dies	... 1
9	Other tools and accessories	

He has taken power under R. R. No. p/291. The party may be asked to erect the spinning lathe and buffing machine in such a position so that they can be driven by the motor which is erected by them. The arrangements made by him to run these two machineries are not in order. The unit was not working since there was no raw material with the party. The unit has got power and machinery.”

ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಅವರು ಆರೋಪ ಮಾಡಬಲ್ಲರು, ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾರಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬಹುದು. ಯಾರೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ಭಾವ, ಮೈದಿನ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಯಾವ ಬಂಧುಗಳೂ ಕೂಡ ಯಾವ ತರಹ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಕೂಡದು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಇಂಥವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಆಶಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ದರ್ಪದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಪಾವತ್ತಿನ ಅಂಕನಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಂಥದ್ದಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಕೃತ್ರಿಮತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಲಕ್ಕೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಬರುವ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಚಿತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಆಸೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರೂ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಬಹಳ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು—ಕೆಲವು ಜನ ಮಧ್ಯೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟರೂ—ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ಕೇಳಿದಂಥ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

1-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಒಂದು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ ನವರು ನನ್ನ ಭಾವಮೈದ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಮುರುಗೆಪ್ಪನವರ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೋಟಾ ಇದೆ, ಅವರು ರೈತೆನ್ಸ್ ಸ್ಪೀರ್‌ಕೋಟಾ ಹೋಲ್ಡರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇರಬಹುದು, ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ರೈತೆನ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡರೂ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೋ ಈ ವಿಚಾರ ಒಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

[MR. (CHAIRMAN (SRI S. D. KOTHAWALE) in the Chair].

Mr. CHAIRMAN.—Practically we are very late. The House has got to sit a little longer. As agreed by the Finance Minister, he is ready to give clarifications for half an hour, and thereafter the motion will be put to vote. Therefore, we shall sit for another 40 minutes. The Hon'ble member Mr. Siddaveerappa and others are eager to ask for clarifications. The Hon'ble members after hearing the Finance Minister, may ask such questions as they deem fit for purposes of elucidating information. While asking they should be very brief so that a large number of members may be able to ask for clarifications. We shall stop clarifications at 1-30 P.M.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is not possible to fix time for asking clarifications. The Hon'ble members may ask any question keeping in view the relevancy and other things. Most of the time has been taken by the Minister in reply to my debate. Therefore the clarification that I require may be of a nature where I may require more time. I am not the only man who wants clarifications. There are several others also. I have got a number of clarifications to put. I was all along keeping mum thinking that I would have time to ask clarifications after the reply is over. If you say that we must finish it within the appointed time, there will be no need at all for asking clarifications because it will not be possible to get all the points clarified. Then the position takes a different turn from our side. Therefore, let there be no room to hustle through and this may be taken up on Monday. Therefore, I feel Sir, let this discussion be stopped at this stage and we may take it up on Monday.

Mr. CHAIRMAN.—As I understand the demands will come up on Monday as decided in the Business Advisory Committee. Hon'ble

(MR. CHAIRMAN)

Member Sri Siddaveerappa and other members have ample opportunities to air their views. But now let us follow the procedure. After hearing the members the Finance Minister has given reply. The only scope left now is to seek some clarifications if the Members want. Being an experienced parliamentarian Mr. Siddaveerappa will agree with me that this cannot be postponed. The report of the Business Advisory Committee is there and we should stick to it. This should be over within next half an hour.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—According to the specified time, the Minister did not finish his speech. He has taken more time. It is already 12 O Clock. We require more time for our clarifications. There are ample number of clarifications. Therefore if you put any limit on the timing it becomes very difficult. You should give us as much time as we need.

Sri S. NIJALINGAPPA.—I do not think any more time should be given. Let them ask for clarifications and get information if they want. It has to be closed to-day. Time may be given for the members to ask.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—If that is the view of the Leader of the House that it should be closed because the Chair has given half-an-hour, we will have to... ..

Sri D. M. SIDDIH (Billigere).—The Hon'ble Minister has taken half-an-hour more. You have allowed half-an-hour for clarifications. This half-an-hour may be utilised for clarifications soon after the Minister moved vote on account.

Mr. CHAIRMAN.—Further, clarification is only for half-an-hour. We cannot expect too many big statements of clarifications for hours together. As a matter of fact there are demands coming from Monday. The Hon'ble members have sufficient time to express their views and get things clarified.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಈಗ ವೇಳೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸೋಮವಾರ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ನಮಗೆ ಬೇರೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ. ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ಸ್ ನನಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಬೇಕು. ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವ ಹಕ್ಕಿದೆ, ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೋದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ನಮಗೆ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಬೇಕು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾದ ತಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. If you are not going to give, it may take some more time. I have followed the Minister's speech very carefully and intelligently. I have framed 101 questions. They may take more time and it may not be possible within half-an-hour. The rules provide ample opportunity for clarifications.

Mr. CHAIRMAN.—Now the Hon'ble member may ask his questions. They should be brief because, as pointed out earlier, there is ample

time to express their views when the demands come up for discussion. Then he can put them as effectively as possible. Therefore it is better to stick to the programme that is agreed to. Now, I call upon Mr. Siddaveerappa to put his questions.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Only thing is I should put my questions and I agree to that. But please do not ask me to stop at this hour or that. I am making a request.

Mr. CHAIRMAN.—My point is this. Now it is 1-12 P.M., and I shall request that Hon'ble Minister for Finance to move his resolution and motion for vote on account at about 1-45 P.M. Till then this might go on and at that hour of course, I will have to stop. It is difficult to accommodate the members beyond that. Every member should finish within that time. Everybody has got to be accommodate. Now, I call upon Mr. Siddaveerappa first. He can proceed, but let him be brief and ask only questions.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—First, I am asking a question to the Minister for Finance, who laid stress on the editorials given by the press, approving his budget, as to whether that opinion of his holds good to the other editorial columns that have been found in various papers in the country, more particularly, the one that I brought to the notice of this House. That is whether the dual role of the Chief Minister has been condemned outright by one of the papers and that was also read by me before this House—what is his opinion about this? Then with regard to budget he says "Realistic budget" How? He must be able to clarify. In cases where the amounts sanctioned were utilised to the advantage of some people, whom they wanted to favour, by way of illustration this is one figure. Please refer to Annexure E which refers to "Advances under special Laws State Aid to Industries". In the budget for 1967-68 2 lakhs were allotted. But according to the revised figure we find it is 154.56 lakhs. I want to know whether these advances were confined within certain limits? Those amounts have been given to their favourites. In these advances under special laws-State Aid to Industries, you have given 10 lakhs to one of the Textile Mills. Is this your realistic budget?

Coming to developmental activities, I may add that you budget more and spend less and try to appropriate. Also I would like to know from him whether for rural electrification 5 crores were provided. How much of it has been spent for the purpose and how much of the money has been spent for other purposes. With regard to loans debts and other things, he said "Mine is not realistic budget". I want to know? I stand on a firm ground after hearing Mr. Ghorapade, who said that by the end of the fourth five year plan the debt services loan will come to 50 crores. He is a specialist in economics. He is almost an author on the subject. I would like to know, whether this debt position in the Mysore State is worst, for which there is no parallel anywhere, in any one of the other States, as to this amount of borrowing and spending, not for production purposes but to other dealings to help those

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

who should not be helped? If this amount was utilised for building our irrigation that would have been different. With regard to this income Hon'ble Development Minister waxed eloquent and said that our income has gone up very much. In annexure A in the Budget, the various figures have been given. I would like him to go into it. With regard to the State revenues, it could be seen that in the year 1962-63 the figure was 4430.46 lakhs, but in the year revised in 1967-68, it is 8599.33 lakhs. That shows our taxation has gone on progressively increasing from year to year. What was 4,430.46 in the year 1962-63 it has swelled to 8 599.33 in the year 1967-68, nearly double. This taxation that has been paid can be seen from the figures that have been given. What has the Minister to say with regard to these things, When we are the highest taxed people? About the Fourth Five Year Plan, I would like to know from the Minister whether it has not collapsed? There is no plan at all during these two or three years. Because the financial structure itself has collapsed in the State. The Minister has given copious figures, extracts and volumes. But I would like to know from him whether in a Welfare State he has collected statistics to show out of 235 lakhs of people, how many are starving, how many have got one meal a day, how many have got two meals a day and how many are naked, how many have not got even a loin cloth to wear? In a Welfare State, May I know how much has gone for feeding and clothing the people?

Then the other clarification I would like to know is about M. S. K. Mills about which the Minister took a lot of trouble to explain to us. I am asking one or two salient points about it. From what year you began to dabble in the affairs of MSK Mills? Is it not in 1962? When you began to dabble, what were the assets of that Mill? Were they not minus Rs. 65 lakhs? That means having taken the liability of Rs. 65 lakhs, you started dabbling. If this were so, would you have done it if you were dealing with your own money? In other words, have you managed the financial affairs of the State just as a prudent entrepreneur would do or as a manager of a Joint Family would do? At one time you gave Rs. 60 lakhs. You are aware there is a Law in the State namely Mysore State Aid to Industries Act. Under Section 3 of that Act, when you think of giving loan to any concern, you must base it on the net asset of the industrial concern at 75 per cent of it. You cannot give more than 75 per cent of the assets of the industrial concerns. In this case, the assets at the initial stage itself were minus Rs. 65 lakhs. How did you manage to contravene the provision as a Government and much against the provision of the Act, how did you give it?

Then Sir, there are various reports. There is the Textile Commissioner's Survey in the year 1963; there is the Sundaram Committee Report; then in the year 1966 the Board of Directors that was in existence has passed resolutions. I would like to know from the Minister whether this idea of liquidation was not mooted in the year 1966

by the Board of Directors. Is it not a fact that if you were prudent, could you not have stopped with Rs. 14 lakhs and called the Mills for liquidation without incurring another Rs. 2 crores? The Minister stated that it was done in the interest of 2,500 labourers and in view of the the backward economy of the area. May I know whether all the labourers have not been paid off by incurring another additional expenditure of Rs. 21 lakhs? Did not the Chief Minister in the month of July 1966 by way of reply to a call attention notice or short notice question said that it is a losing concern and we are losing Rs. 2 to Rs. 3 lakhs per month and so there is no question of resuscitating or rejuvenating it? Did not this Mill apply to National Development Corporation for a loan? Did not the National Industrial Development Corporation deny it and said that it is a dead Mill and it is a corpse, and therefore nothing can be given. I would like to know how this came up. Only the Government of India committee report was read. The Minister seems to have taken refuge on the plea that they do not recommend liquidation. Even if they have not recommended liquidation, as a prudent man with commonsense, did it not occur to you not to throw away good money over bad money? I would like to know having spent Rs. 2 crores so far, would you spend another Rs. 55 lakhs and if the Mill were to be rebuilt another 2 or 3 crores have to be spent in order to make it an effective unit? I would like to know that in the case of Minerva Mills and Mysore Mills also, would you like to extend the same favour to them and take action on similar lines on which you have done in the case of MSK Mills? Why was this discrimination shown? Did not all this money go to the pockets of the shareholders who would otherwise have got zero. I want you to kindly answer these questions.

Sir, I would like to know from the Hon'ble Minister that when there was already an agency established by the Government of India, instead of giving this Mill to them, why did he try to dabble with it? *A vyakhyana* was given about 'commercial lines'. It does not mean give it to a private man. Commercial lines mean do it in a manner as not to incur any loss. Hon'ble Finance Minister is really intelligent. But the way in which he tried to convince us rather showed that he was trying to hoodwink us. It does not show any conviction to others. Then with regard to Kesari Mull and their affairs and how they are making profit, I would like to know from him, is he aware that so many labourers have filed complaints about the same Kesari Mull that they have been asked to work double time and then knock the amount that is due to those people? In this way, this man has made Rs. 30 lakhs per annum in Krishnarajendra Mills that ought to go to the labourers. I know it, I am prepared to prove it. But you come and tell us that he is a very good man, very honest man, very capable man. I would like to know from you whether these are facts.

Mr. CHAIRMAN.—There should be some time for the Minister to reply.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—What about the personal matter referred to by him?

Mr. CHAIRMAN.—The member is asking questions to be answered. let him give some time to the Minister to answer.

Sri H. SIDDAVEERAPPA —Then about Killicks, I had no occasion to look into the reports. May be I might have said. I know as a matter of fact there is an attempt to put him as the Manager or sole purchaser of Iron and steel in Bhadravathi Iron Works. I know what are the conflicting opinions in the Department also. That is why I would like to know from you whether or not this subject had come before you. Unfortunately you have made it a Corporation and so many of these things won't come to light. Is not the subject mooted? There is the Hindustan Iron and Steel. Are they having any private agency or are they having their own agency? Then Mahendra and Mahendra: Is it not a fact that you have in consideration the appointment of this firm as the selling agent with a commission of between 5 to 10 per cent which would give him not less than a crore of rupees per annum? Is not that subject before you? Have you thought of it? Is it not in your correspondence? Has it not come before the Board? I would like to know the factual position from the Hon'ble Minister.

1-30 P.M.

So far as Mr. Gadgimut is concerned, will you be pleased to keep on the table of the House all the files connected with it and full notes on the subject? Is it not a fact that behind the back of the Government, at a time when iron and steel was so scarce in Mysore, this firm attempted to get all the Mysore Steel quota and this firm wanted to knock away the agency for the the whole State of Mysore as a sole agent? If you can kindly get the file and all the connected papers, I will say that only a part of it was right. Is it not also a fact that this firm was blacklisted at an earlier date and his licence was even suspended. I know it for certain as one who passed orders for black-listing him. The question why it came was, there was nepotism, and a photostat copy of the minutes shows that the Chief Minister interested himself in spit of the multifarious engagements and instead of following the normal course of business, there is nepotism in the case of that firm. Is it not a fact that this Bondade family they belong to a minority community; is it not a fact that even today in spite of decontrol of iron and steel, they are not given one ton of steel and I know that it was decontrolled. The point is, there is one monopoly seller and even when it is decontrolled, for some they sell and for some they do not sell. This shows that the Chief Minister was nepotic.

And then, the last thing, I would like the Minister to tell as regards stainless steel quota. I have made it very clear in my letter. The important consideration was Belludi Murigappa. Is it not a fact that he was only a newspaper agent for Samyukta Karnataka and that was his only business till 1956. Is it not a fact that this gentleman was given stainless steel quota later on and then he drew the quota allotted. I

would like to know from your figures actually whether there was any factory erected as required or not, or whether he had simply some machinery and kept it there. And even today, whether there is any factory that has been erected. You find it out and tell me. I will come and apologise to this House if I have made a wrong statement.

I would like to know from him what is his answer. I am sorry I have taken so much time.

Sri S. R. BOMMAI (Kundgol).—I have failed to mention today one important matter when I made my speech. One Professor Angadi was sent for by the Police of Hubli and he was actually beaten by the Police officers. I have promised them that I would raise that point here yesterday. It is a very important matter. He was sent for by the Police.....

Mr. CHAIRMAN.—It is not correct to make a statement like that.

Sri S. R. BOMMAI.—He was sent for by the police and beaten. I rang up the police officer and said that a professor of 10 years standing in the college is being beaten.

Mr. CHAIRMAN.—The member has no right to take up this matter at this stage. There are rules.

Sri S. R. BOMMAI.—I phoned the S. P. He promised to deal with the matter. The police officer was keeping him in police station and for five hours he was not allowed to be seen by his family people or by lawyers and there-after, he was brought before the magistrate by 5 P.M. The magistrate noted the boot-marks upon the Professor and the Professor made a statement that he was booted by the police officer.

Mr. CHAIRMAN.—I cannot allow this. This is not permissible under the rules.

Sri S. R. BOMMAI.—They came in hundreds to me in Hubli and represented the matter to me yesterday.

Mr. CHAIRMAN.—There are Rules; there is a procedure. The member can bring it to the notice of the Hon'ble Minister. If he persists, in saying anything on this subject, it will not go into records.

Sri DIGAMBARA RAO B. KALMANKAR.—The Hon'ble Finance Minister has stated in his speech on page 2:

“The country has been facing the paradox of recession and inflation side by side.”

I want a clarification as to what he means by ‘recession’ and which are the industries which are suffering from recession and what is inflation and which are the factors of our economy which are influenced by inflation.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಡ್ಕೆವಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಅವಸರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ಏನು ? ಅಷ್ಟು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಒಡಿ ಹೋಗಬೇಕಾದ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ)

ಸಂದರ್ಭವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕ್ಕಾರಿಷಿಕೇಷ್ಣಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ಏನು? ನಾನು ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN.—Now he can seek clarifications.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ.—ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪನ್ನ ಈಗ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರವೆಂದು ಅರ್ಥನಟವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ವಿಧವಾದಂಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನದ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಇಚ್ಛೆಯು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗ ಏತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ?

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಸೇಕಡ 25ರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತಲುಪಬಹುದು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಪರಮಾವಧಿ ತಲುಪಬೇಕಾದರೆ, ಏನಾದರೂ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ? ಅದನ್ನೇನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಡಮಿಷಿಟ್ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಚ್. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜನರಲ್ ಪ್ರೊಡೆಕ್ಟಿವ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ವರ್ಷದ ನಾನ್‌ಪ್ಲಾನ್ಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನ್ನು ಇರಾಖೆಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅನ್‌ನಾರ್ಮಲ್ ಆಗಿ ನಾನಾ ಇರಾಖೆಗಳಿಗೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಯಾವ ನೀತಿಯಿಂದ ಏರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕ್ಲಾರಿಫೈ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು ಎತ್ತಿದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಕೇಳಿದರು ರಾ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಥವಾ ಮೂರುಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜು ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಒಟ್ಟು 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನೀರಾವರಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಆಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ ಇರಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಅಂದಾಜು 500 ಕೋಟಿ ಅಥವಾ 550 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಣದ ಲಭ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು, 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಆಮೇಲೆ

ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು 7-8 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರ ವಿರೋಧ ಇದೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಡಿಮಾಂಡ್ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೋ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ನಾನು ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

DEMANDS FOR GRANTS—(VOTE ON ACCOUNT)

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I move that the respective sums not exceeding...

Sri S. BHARAN GOWDA.—I rise to a point of order under rule 170. The rule reads thus:

“(1) A motion for vote on account shall state the total sum required, and the various amounts needed for each Department or item of expenditure which compose that sum shall be stated in a schedule appended to the motion.

(2) Amendments may be moved for the reduction of the whole grant or for the reduction or omission of the items whereof the grant is composed.

(3) Discussion of a general character shall be allowed on the motion or any amendments moved thereto, but the details of the grant shall not be discussed further than is necessary to develop the general points.”

My point of order is that discussion may be allowed under sub rule (3) of this rule because without a discussion it is not possible to support the motion. I want to know from the Chair whether general discussion is going to be allowed on that or not.

Mr. CHAIRMAN.—If members insist on having a discussion, I cannot debar them from having a discussion, but I am told that in the Business Advisory Committee it was agreed that after the motion is moved it will be allowed to be put to vote in view of the fact that detailed estimates are coming and they are to be discussed later on. This is only a sort of interim arrangement pending final discussion of the detailed estimates. If they insist upon discussion, I cannot preclude them from discussion. But I must bring to the notice of hon'ble members that in Lok Sabha also the practice generally followed is that at the time of the vote on account no discussion is allowed even though the Rules of Procedure permit such discussion. So if members insist upon discussion, I cannot prohibit it. But I must say that this is only an interim arrangement and detailed demands are coming and then they can reduce or enlarge or do anything they want. Since, however, the present motion is only a vote on account, as per the understanding that has been already arrived at in the Business Advisory Committee this is